

„TOMASZEWSKI” Biuro Obsługi Inwestycji

ul. Norwida 3/5 m. 38, 94 – 024 Łódź
tel. (42) 686 24 89, tel. kom. 695 50 42 76
e-mail: bogdan.tomaszewski@wp.pl

**PROJEKT BUDOWLANY
ROZBIÓRKI (W CELU RELOKACJI)
WRAZ Z INWENTARYZACJĄ
WIATRAKA - PALTRAKA
w m. Władysławowo, gm. Wierzbinek, pow. Konin**

- ADRES:** Władysławowo, gm. Wierzbinek, pow. Konin
dz. nr ewid. 92
- INWESTOR:** Fundacja „Olandia”
(dawniej Fundacja „Olendrzy dla Polski”)
Prusim 5, 64 – 420 Kwilcz
- PROJEKTANCI:** mgr inż. arch. Filip Tomaszewski (architektura)
upr. proj. nr 13/R-254/ŁOIA/04
- mgr inż. Bogdan Tomaszewski (konstrukcja)
upr. proj. nr 73/01/WŁ

Sowa - Prusim - Łódź, styczeń 2017 roku

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA

- Strona tytułowa
 - Spis zawartości
 - Opis techniczny
1. Dane ogólne.
 - 1.1. Stadium projektu, cel opracowania.
 - 1.2. Inwestor.
 - 1.3. Jednostka projektowa.
 - 1.4. Podstawa opracowania.
 - 1.5. Materiały wyjściowe do opracowania dokumentacji.
 2. Usytuowanie obiektu.
 3. Historia obiektu.
 4. Dane o budynku – wskaźniki powierzchniowe i kubaturowe.
 5. Charakterystyka konstrukcyjno – materiałowa.
 - 5.1. Fundament.
 - 5.2. Łożysko kołowe budynku, ruszt.
 - 5.3. Ściany.
 - 5.4. Stropy, podest przed wejściem.
 - 5.5. Dach.
 - 5.6. Schody.
 - 5.7. Podłogi.
 - 5.8. Stolarka drzwiowa.
 - 5.9. Okna.
 - 5.10. Złącza ciesielskie, znaki ciesielskie.
 6. Instalacje wewnętrzne.
 7. Wnętrze i wyposażenie.
 - 7.1. Mlewnik kamienny.
 - 7.2. Maszyna do czyszczenia zboża – wialnia zbożowa.
 - 7.3. Maszyna odsiewająca – odsiewacz graniasty.
 - 7.4. Urządzenia do transportu pionowego.
 - 7.4.1. Podnośniki kubelkowe.
 - 7.4.2. Rury spadowe (spady).
 - 7.4.3. Wyciągarka do worków (winda wiatrakowa).
 - 7.5. Układ hamulcowy.
 - 7.6. Regulacja wysokości górnego kamienia młyńskiego.
 8. Ocena stanu technicznego – ekspertyza techniczna.
 - 8.1. Fundament.
 - 8.2. Łożysko kołowe budynku, ruszt.
 - 8.3. Ściany.
 - 8.4. Stropy, podest przed wejściem.
 - 8.5. Dach.
 - 8.6. Schody.
 - 8.7. Podłogi.
 - 8.8. Stolarka drzwiowa.
 - 8.9. Okna.
 - 8.10. Elementy wyposażenia.
 - 8.11. Wnioski, zasadność translokacji i remontu.

9. PROGRAM DEMONTAŻU OBIEKTU.
10. Postępowanie z odpadami, wpływ projektowanych robót na środowisko.
11. Transport i składowanie elementów wiatraka.
12. INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA.
13. OŚWIADCZENIE PROJEKTANTÓW.
14. ZAŚWIADCZENIA PROJEKTANTÓW.

- Część rysunkowa:

Plan sytuacyjno – wysokościowy

- Rys. nr IN/01 – Rzut łożyska kołowego na fundamencie – inwentaryzacja – 1:50
- Rys. nr IN/02 – Rzut rusztu drewnianego na łożysku kołowym – inwentaryzacja – 1:50
- Rys. nr IN/03 – Rzut I kondygnacji (parteru) – inwentaryzacja – 1:50
- Rys. nr IN/04 – Rzut II kondygnacji – inwentaryzacja – 1:50
- Rys. nr IN/05 – Rzut III kondygnacji – inwentaryzacja – 1:50
- Rys. nr IN/06 – Rzut konstrukcji dachu – inwentaryzacja – 1:50
- Rys. nr IN/07 – Rzut dachu – inwentaryzacja – 1:50
- Rys. nr IN/08 – Rozwinięcia ścian – inwentaryzacja – 1:50
- Rys. nr IN/09 – Przekrój A–A – inwentaryzacja – 1:50
- Rys. nr IN/10 – Przekrój B–B – inwentaryzacja – 1:50
- Rys. nr IN/11 – Elewacja boczna – południowa – inwentaryzacja – 1:50
- Rys. nr IN/12 – Elewacja tylna – wschodnia – inwentaryzacja – 1:50
- Rys. nr IN/13 – Elewacja boczna – północna – inwentaryzacja – 1:50
- Rys. nr IN/14 – Elewacja „wietrzna” – zachodnia – inwentaryzacja – 1:50
- Rys. nr IN/15 – Wał skrzydłowy – inwentaryzacja – 1:20
- Rys. nr IN/16 – Koło paleczne – inwentaryzacja – 1:20
- Rys. nr IN/17 – Koła zębate na pionowym wale napędowym – inwentaryzacja – 1:20
- Rys. nr IN/18 – Detal łożyska kołowego – inwentaryzacja – 1:5
- Rys. nr IN/19 – Detale szczytu ściany tylnej – inwentaryzacja – 1:20, 1:10

- ZAŁ. NR 1 – DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

OPIS TECHNICZNY

1. Dane ogólne.

1.1. Stadium projektu, cel opracowania.

Dokumentacja niniejsza obejmuje inwentaryzację architektoniczno – budowlaną, ocenę stanu technicznego oraz projekt demontażu zabytkowego wiatraka w miejscowości Władysławowo w gminie Wierzbinie, powiat koniński (pierwotnie położenie wiatraka było przypisane miejscowości Mąkoszyn Sowa lub po prostu Sowa – obecnie miejscowości tej nie ma w urzędowym wykazie nazw miejscowości). Celem opracowania jest wskazanie niezbędnego zakresu robót mających na celu bezpieczne relokowanie zabytku do miejsca docelowego (Prusim, gm. Kwilcz). Wiatrak wpisany jest do rejestru zabytków województwa wielkopolskiego pod nr-em A-391/133 (wpis z dnia 18.11.1986 r.).

1.2. Inwestor.

Inwestorem jest Fundacja „Olandia” (dawniej Fundacja „Olendrzy dla Polski”), adres: Prusim 5, 64 – 420 Kwilcz.

1.3. Jednostka projektowa.

Jednostką projektową jest „TOMASZEWSKI” Biuro Obsługi Inwestycji, 94-024 Łódź, ul. Norwida 3/5 lok. 38. Wykonawcami projektu są: mgr inż. arch. Filip Tomaszewski (upr. upr. proj. nr 13/R-245/ŁOIA/04) oraz mgr inż. Bogdan Tomaszewski (upr. proj. nr 73/01/WŁ).

1.4. Podstawa opracowania.

Umowa ustna z Fundacją „Olandia” reprezentowaną przez Pana Olafa Makiewicza.

1.5. Materiały wyjściowe do opracowania dokumentacji.

- Mapa sytuacyjno – wysokościowa.
- Pomiary inwentaryzacyjne w terenie + dokumentacja fotograficzna wykonane w 1995 r. (autor: Filip Tomaszewski).
- Dokumentacja fotograficzna wykonana w dniu 29.09.2009 r. (autorzy: Filip Tomaszewski, Paul Groen).
- dokumentacja fotograficzna wykonana w sierpniu 2007 r. (autor: Radosław Nawrot).
- Wizja lokalna dokonana w 2017 r.
- Karta ewidencyjna zabytku, t.zw. „biała karta” udostępniona przez Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Poznaniu – Delegaturę w Koninie.
- Artykuł „Wstęp do badań architektonicznych zabytkowej konstrukcji drewnianej dziewiętnastowiecznego wiatraka paltraka w Sowie”, autor: Emilia Habecka, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu.

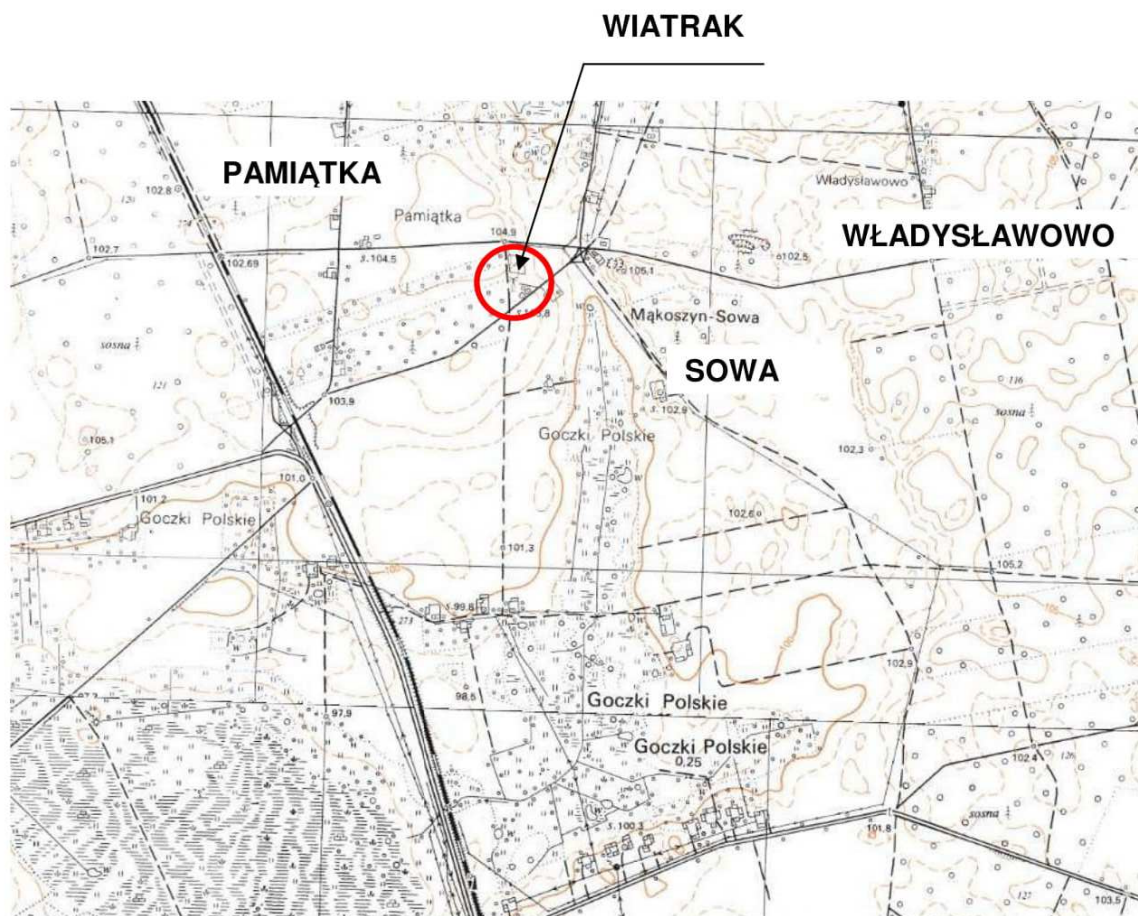
LITERATURA

- Baranowski B., *Polskie młynarstwo*. Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław. Warszawa. Kraków. Gdańsk 1977.
- Dąmbska E., *Budownictwo i architektura młynów wietrznych w Polsce*. „Zeszyty Naukowe Politechniki Krakowskiej”, Architektura 1967, z.19.
- Dzik A., *Młynarstwo w Polsce*. Warszawa 1928.
- Jurga R., *Przetwórstwo zbóż*. Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1994.
- Kluge T., Krowacki S., Steinborn W., Woroch S., *Technologia młynarstwa*. Wydawnictwo Przemysłu Lekkiego i Spożywczego, Warszawa 1956.

- Kupric J.N., *Teoria i technologia przemiatu zboża*. Wydawnictwo Przemysłu Lekkiego i Spożywczego, Warszawa 1957.
- Pawlik M., *Wiatraki północno-wschodniej Polski*. Rozprawy Uniwersytetu Warszawskiego, Białystok 1984, wyd. Filii UW w Białymstoku.
- Solski S., *Architekt Polski*. Wrocław 1959.
- Śmiałowski Rudolf, Dąbmska Elżbieta, *Budownictwo drewniane i młyny wietrzne na Ziemi Lubuskiej*. Poznań – Zielona Góra 1968.
- Święch Jan, *WIATRAKI. Młynarstwo wietrzne na Kujawach*. Oficyna Wydawnicza Włocławskiego Towarzystwa Naukowego. Włocławek 2001.
- Wesołowska H., *Etnograficzne badania nad młynarstwem wiejskim Opolszczyzny (Wiatraki)*. Opole 1961.

2. Usytuowanie obiektu.

Wiatrak usytuowany jest w miejscowości Sowa, gm. Wierzbinek, powiat Konin, dz. nr ewid. 92. Wiatrak usytuowany jest przy lokalnej drodze wiejskiej z Wierzbinka do Mąkoszyna na wschód od magistrali kolejowej Śląsk – Gdynia (ok. 400 m). Obiekt stoi na niewielkim wzniesieniu. Od strony północnej i zachodniej otoczony lasem.

źródło: www.geoportal.gov.pl

3. Historia obiektu.

Wiatrak został zbudowany ok. 1880 roku na terenach nadgoplańskich. Na obecne miejsce został przeniesiony w 1923 r. (w miejsce wcześniejszego wiatraka z roku 1754). Około roku 1945 właścicielem wiatraka był Kazimierz Kozłowski, od lat 70. XX wieku Jerzy Szafranski¹. (później zamieszkały w Babiaku). Kolejnym właścicielem był młynarz o nazwisku Kozłowski. Następnie wiatrak zmieniał właścicieli jeszcze dwukrotnie. W roku 1995 r. w trakcie pobytu autora niniejszej dokumentacji w Mąkoszynie, wiatrak należał do Aleksandra Matuszewskiego (wtedy wiatrak był jeszcze czynny). Obecni właściciele – Czaplńscy – sprzedali obiekt Fundacji „Olandia”, która przyczyniła się do powstania skansenu olenderskiego w Prusimiu (powiat Międzychód).

W roku 1947 wiatrak został wyposażony w napęd elektryczny i mlewnik walcowy. Wiatrak był czynny według przekazów ustnych do roku 2002, ewentualnie 2005².

4. Dane o budynku – wskaźniki powierzchniowe i kubaturowe.

Budynek na planie prostokąta w proporcjach zbliżonego do kwadratu (6,90 x 7,00 m), trzykondygnacyjny, niepodpiwniczony. Dach dwuspadowy z naczółkiem od strony skrzydeł (elewacja zachodnia), wschodni szczyt dachu wystaje poza lico ściany na 70 cm.

- Długość budynku – 6,90 m
- Szerokość budynku – 7,00 m
- Wysokość budynku (od poziomu terenu do kalenicy) – 12,50 – 12,80 m
- Powierzchnia zabudowy – 48,30 m²
- Powierzchnia użytkowa – 41,73 (parter) + 40,82 (I p.) + 37,62 (II p.) = 120,17 m²
- Kubatura brutto – 526,50 m³

5. Charakterystyka konstrukcyjno – materiałowa.

5.1. Fundament.

Budynek wiatraka posadowiony jest na fundamencie o rzucie kołowym, wykonanym z kamieni polnych. Ostatnią warstwę ściany fundamentowej stanowi cegła ceramiczna pełna ułożona na „rolkę”. Szerokość fundamentu – ok. 55 cm.

5.2. Łożysko kołowe budynku, ruszt.

Na fundamencie posadowione jest łożysko kołowe umożliwiające obrót budynku skrzydłami do kierunku wiatru. Średnica zewnętrzna łożyska wynosi 650 cm (zewnętrzna średnica krążyn drewnianych). Łożysko wykonane z dwóch krążyn z twardego drewna, dwuwarstwowych, z których dolna jest nieruchoma, a górna jest obracalna na 30 stalowych kołach średnicy 12 cm, które toczą się pomiędzy dwiema stalowymi prowadnicami (szynami), zamocowanymi do krążyn górnej i dolnej. Koła zamocowane w stalowo – drewnianym jarzmie w odstępach ok. 56 cm. Na górnej krążynie (szer. 40 cm) spoczywa ruszt w postaci kratownicy z belek podpartej w środku rzutu kołowego krótkim słupem (przekrój poprz. 45 x 45 cm), wkopanym w ziemię i usztywnionym czterema belkami (25 x 15 cm) przechodzącymi stycznie do każdego z boków słupa i kończącymi się przy fundamencie wiatraka. Zakończenie słupa w postaci czopu stanowiącego podporę i łożysko dla obracającej się na nim głównej belki rusztu („mącznicy”), której końce opierają się na górnej krążynie łożyska kołowego. Główna belka rusztu równoległa do ścian tylnej i

¹ Habecka Emilia. *Wstęp do badań architektonicznych zabytkowej konstrukcji drewnianej dziewiętnastowiecznego wiatraka paltraka w Sowie*. s. 2.

² Tamże, s. 2.

przedniej (po stronie której znajdowały się śmigła) posiada przekrój poprzeczny o wymiarach 40 x 40 cm. Słup podpierający główną belkę rusztu wzmocniony dodatkowo dwiema stalowymi obręczami. W skład rusztu wchodzi 9 belek równoległych do ścian tylnej i przedniej, spoczywających bezpośrednio na górnej krążynie łożyska (przy czym środkowa, główna belka podparta jest dodatkowo w środku swej długości słupem, na którym się obraca) oraz 6 belek spoczywających na 9 poprzednich prostopadle do nich i połączonych z nimi na wpust. Dwie skrajne spośród nich stanowią integralną część ścian bocznych i stanowią ich najniżej położone rygle (przekrój poprz. 36 x 36 cm), na końcach których zamocowane są 4 narożne słupy (26 x 26 cm). Połączenie słupów narożnych z w/w ryglami – na nakładkę prostą dwustronną, kołkowaną (zwidłowanie). Omawiane rygle stanowią odpowiednik rygli mącznych stosowanych w wiatrakach „koźlakach”, mocowanych na końcach „mącznicy”. Obrót budynku skrzydłami do kierunku wiatru odbywał się pierwotnie przy pomocy ukośnego dyszla zamocowanego do belek stropu nad parterem (wystawał z tylnej, wschodniej ściany). Dyszel ten nie zachował się.

5.3. Ściany.

Wiatrak jest obiektem trzykondygnacyjnym, wzniesionym z drewna żywicowego, o ścianach o konstrukcji słupowej z poziomymi ryglami, stężonych krzyżującymi się zastrzałami. W narożnikach budynku występują słupy o przekroju 26 x 26 cm. Słupy narożne spięte są u dołu (na wysokości górnej krążyny łożyska) – stalowymi ściągam. Ściany na zewnątrz oszalowane deskami gr. 2,5 cm w układzie pionowym. W ścianach bocznych styki szalowania osłonięte łatami. W ścianie tylnej i przedniej („wietrznej”) deski łączone na styk prosty bez ołacenia złączy, przy czym w ścianie wietrznej zastosowano dodatkowo obitkę z dranic. Płaszczyzny ścian odchylone od pionu do wewnątrz o 38 cm na wysokości ściany mierzonej od poziomu terenu do jej oczepu. Słupy narożne u góry związane dwoma oczepami podłużnymi (33 x 22 cm), będącymi równocześnie płatwiami dachu. Oczepy podłużne, wysunięte poza lico ściany tylnej na 70 cm, stanowią podstawę dla nadwieszonoego szczytu dachu. Połączenie słupów narożnych z oczepami: czop i gniazdo. Oczepy podłużne połączone z poprzecznymi na nakładkę z wykonaniem wcięć do ok. ¼ ich wysokości. Połączenia pozostałych elementów szkieletu ścian (rygli, zastrzałów, słupów): na nakładkę prostą jednostronną, kołkowaną. Przekrój poprzeczny oczepu ściany przedniej: 35 x 48 cm, tylnej: 28 x 33. Oczep poprzeczny ściany przedniej jest równocześnie podporą dla wału skrzydłowego.

5.4. Stropy, podest przed wejściem.

Stropy belkowe nagie: nad I i II kondygnacją belki oparte na ryglach ścian bocznych oraz na podciągach stanowiących podporę pośrednią. Podciągi zamocowane są w ścianach przedniej i tylnej i podparte dodatkowo słupem. Podest (rampa) o wymiarach 360 x 100 cm oparty na wystających poza lico ściany tylnej dwóch belkach rusztu i trzech wspornikach zamocowanych do belek rusztu.

5.5. Dach.

Dach dwuspadowy o konstrukcji drewnianej krokwiowo – jętkowej z naczółkiem od strony wietrznej (od strony skrzydeł), pierwotnie kryty dranicami lub gontem na łatach drewnianych, obecnie pokryty blachą płaską łączoną na rąbek stojący na deskowaniu ażurowym. Krokwie południowej połaci dachu są dodatkowo usztywnione krzyżującymi się wiatrownicami. Szczyt elewacji wschodniej (tylnej) wysunięty przed lico ściany. Szczyt szalowany deskami w układzie „karo”. Nadwieszenie szczytu ściany tylnej umożliwiło transport (za pomocą specjalnego kołowrotu) worków ze zbożem na górną kondygnację wiatraka. Dach nie posiada orynnowania.

5.6. Schody.

Schody wewnętrzne pomiędzy kondygnacjami jednobiegowe, o konstrukcji policzkowej, przylegają do ściany tylnej i opierają się na belkach stropowych. Schody zewnętrzne na podest przed wejściem również o konstrukcji policzkowej, czterostopniowe. Schody zewnętrzne i schody wewnętrzne pomiędzy II, a III kondygnacją nie zachowały się.

5.7. Podłogi.

Podłogi wykonane z desek sosnowych gr. 3,0 cm łączonych na pióro i wpust. Deski podłogowe I kondygnacji przybite bezpośrednio do belek rusztu. Pozostałe deski podłogowe mocowane do belek stropowych.

5.8. Stolarka drzwiowa.

Drzwi w ścianie tylnej drewniane o konstrukcji spągowej, otwierane na zewnątrz, na I kondygnacji: wejściowe, dwuskrzydłowe, na kondygnacjach II i III: drzwi t.zw. zbożowe, jednoskrzydłowe. Konstrukcja skrzydeł drzwiowych składa się z desek ustawionych pionowo, połączonych poziomymi spongami i ukośnymi sagówkami. Drzwi osadzone na zawiasach pasowych kowalskiej roboty. Drzwi „zbożowe” zamykane na haczyki, drzwi wejściowe posiadały zamek skrzynkowy kowalskiej roboty. Drzwi nie zachowały się.

5.9. Okna.

Okna, tzw. „widoki” w postaci otworów okrągłych o średnicy 25 cm wycinanych w deskowaniu ścian bocznych. Okna te były pierwotnie zamykane do wewnątrz drewnianymi okiennicami. W półszczytce ściany „wietrznej” znajduje się dodatkowy otwór, zamykany, pozwalający na dostęp do głowicy wału skrzydłowego i śmig w niej zamocowanych. W elewacji tylnej (na kondygnacjach II i III) występują dwa okna o konstrukcji krosnowej, kwadratowe o wymiarach w świetle ościeżnicy 46 x 46 cm.

5.10. Złącza ciesielskie, znaki ciesielskie.

Połączenia elementów konstrukcyjnych: ciesielskie, wykonane bez użycia elementów stalowych, kołkowane. Podłogi i deskowanie ścian nabijane na szkielet za pomocą gwoździ prawdopodobnie kowalskich (kutych) o przekroju kwadratowym.

Tematyka złączy i oznakowań ciesielskich została szerzej poruszona w artykule „*Wstęp do badań architektonicznych zabytkowej konstrukcji drewnianej dziewiętnastowiecznego wiatraka paltraka w Sowie*” Emilii Habeckiej (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu). Znaki ciesielskie zachowane na elementach wiatraka jednoznacznie potwierdzają fakt jego wcześniejszej translokacji.

6. Instalacje wewnętrzne.

Obiekt nie jest wyposażony w instalacje. Zachowały się relikty instalacji elektrycznej, obecnie nieużytkowanej.

7. Wnętrze i wyposażenie.

Mechanizmy wewnętrzne wzorowane na wiatrakach holenderskich: wał skrzydłowy za pośrednictwem koła palcznego i poziomego koła zębatego wprawia w ruch pionowy wał przechodzący przez dwie górne kondygnacje. W przestrzeni II kondygnacji pod pułapem na pionowym wale osadzone poziome koło zębate, wprawiające w ruch za pośrednictwem cewii i sochy (pionowy wał metalowy) górny kamień młyński. Wał skrzydłowy wykonany z drewna dębowego posiada głowicę żeliwną z odpowiednimi otworami do zamocowania śmig

(śmigi nie zachowały się i będą wymagały rekonstrukcji). Wał skrzydłowy w miejscu zamocowania koła pałecznego ma przekrój kwadratowy o wymiarach 55 x 55 cm. Od połowy długości wału przekrój z kwadratowego przechodzi w ośmioboczny i zaczyna być zbieżny. Koniec wału wzmocniony trzema metalowymi obręczami i zaopatrzony w metalowy czop (sworzeń), który obraca się w „walnicze” – belce opartej na dwóch wymianach leżących na oczepie ściany tylnej i drugiej belce równoległej do oczepu. W ścianie wietrznej wał spoczywa na łożysku dębowym, t.zw. „nawalnicy” ułożonej na „walnicy”, czyli belce leżącej na oczepie ściany wietrznej. Głowica wału ułożona jest wyżej niż jego drugi koniec. Koło pałeczne założone na krzyżu dębowym, łączonym w środku wału na nakładkę prostą z wykonaniem wcięć do połowy grubości ramion (przekrój poprzeczny ramion 41 x 15 cm). Pozostały po zmontowaniu krzyża fragment szerszego gniazda w wale wypełniony klinami usztywniającymi. Wieniec koła pałecznego trójwarstwowy o łącznej grubości 33 cm. Pierwszą warstwę stanowią 4 sosnowe krążyny, tworzące zamknięcie koła na końcach krzyża, połączone ze sobą za pośrednictwem elementów drewnianych łączonych na zaciosy z czopami i kołki. Drugą warstwę wieńca tworzą 4 sosnowe krążyny obrócone w stosunku do pierwszej czwórki o kąt 45 stopni i stanowiące wypełnienie koła, t.zw. „pachy”. Trzecią warstwę stanowi naczółek wykonany z twardego drewna liściastego. Wszystkie połączenia między poszczególnymi elementami koła wykonane na kołki dębowe. Palce, wykonane z twardego drewna liściastego (prawdopodobnie grabu), przechodzą przez cały wieniec koła przekrojem prostokątnym wystając z tyłu na 5 – 7 cm, gdzie są utwierdzone prostopadłymi do nich kołkami. Pracujące części zębów wystają poza lico naczółka na 8 cm. Ilość palców koła pałecznego – 72, średnica koła – 325 cm. Koło pałeczne zazębia się z poziomym kołem zębatym, osadzonym za pośrednictwem krzyża dębowego na pionowym wale obrotowym. Poziome koło o średnicy 136 cm wykonane z dębiny posiada 36 palców. Pionowy wał obrotowy, dębowy, o przekroju kołowym średnicy 46 cm, zaopatrzony na końcach swej długości w metalowe sworznie. Dolny sworzeń obraca się w łożysku metalowym umieszczonym w dębowym kłocu spoczywającym na podłodze II kondygnacji. Górny sworzeń ułożyskowany w belce, której końce zamocowane są w oczepach ścian bocznych (podłużnych). Pionowy wał w miejscach zamocowania poziomych kół zębatych oraz na końcach swej długości opasany stalowymi obejmami. Na II kondygnacji pod pułapem osadzone za pośrednictwem krzyża dębowego, na pionowym wale obrotowym, poziome koło zębate, dębowe, o średnicy 220 cm, posiadające 68 palców. Koło to zazębiało się z cewią 14 – palcową, osadzoną na żelaznym wale (t.zw. „socha”), wprawiającym w ruch za pośrednictwem żelaznej paprzęcy górny kamień młyński. „Socha” górnym końcem ułożyskowana była w podciągu (II kondygnacja), dolnym – w krótkiej, ruchomej, poziomej belce (t.zw. „podelga”) zamocowanej między dwoma słupami na I kondygnacji. Cewia i socha nie zachowały się i będą wymagały rekonstrukcji.

Na I kondygnacji zainstalowano następujące urządzenia:

- 1 para walców młyńskich (zainstalowane po elektryfikacji młyna w 1947 r.) – nie zachowały się,
- mechanizm regulacji wysokości górnego kamienia młyńskiego – nie zachował się (zachowana jedynie podelga między słupami),
- pojemnik na śrutę – nie zachował się,
- silnik elektryczny o mocy 17 kW wraz z pędną zlokalizowaną pod walcami na wysokości łożyska obrotu budynku, napędzającą walce młyńskie oraz podajnik mąki (podnośnik kubełkowy przechodzący przez wszystkie kondygnacje) – silnik i pędnia nie zachowały się.

Na II kondygnacji zainstalowano:

- złożenie kamieni młyńskich francuskich w obudowie drewnianej wraz z koszem zasypowym i trzęsaczem dozującym zboże – zachowały się jedynie kamienie młyńskie,
- pojemnik (zsyp) na zboże nad walcami młyńskimi – nie zachował się.

Na III kondygnacji zainstalowano:

- mechanizm hamulcowy („biskup” – „dusiec” – element cierny na kole palcym, t.zw. „bicycho” – „parobek” – belka „stawidłowa” – winda hamulcowa),
- kołowrót wyciągowy do worków ze zbożem (t.zw. „winda wiatrakowa”) napędzany pasem transmisyjnym z wału skrzydłowego,
- wialnia zbożowa (urządzenie do czyszczenia zboża typu Eureka),
- odsiewacz graniasty.

Pierwotnie w wiatraku zainstalowany był odśrodkowy regulator wysokości górnego kamienia (regulator James’a Watta). W wiatraku zachowały się (niektóre w formie szczątkowej) 3 komplety podnośników kubelkowych przechodzące przez wszystkie kondygnacje.

7.1. Mlewnik kamienny.

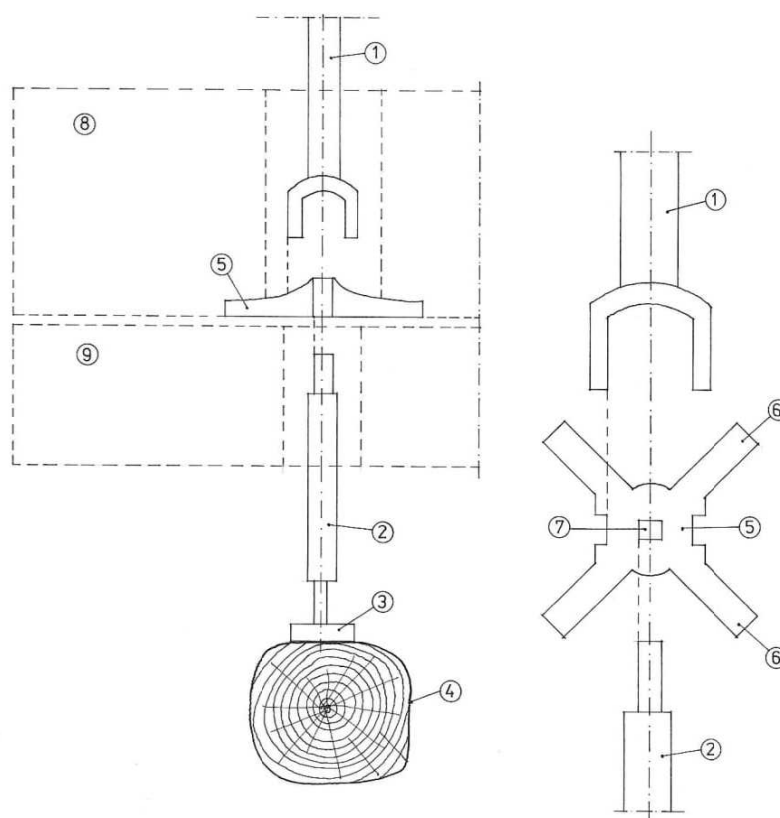
Mlewnik kamienny – złożenie kamieni młyńskich francuskich znajduje się na II kondygnacji wiatraka. Zasadniczą częścią składową są dwie okrągłe płyty kamienne ułożone poziomo na sobie. Pomiędzy kamieniami znajduje się przestrzeń mieląca. Kamienie młyńskie francuskie były kamieniami produkowanymi przez przemysł w oparciu o kwarcie słodkowodne sprowadzane z miejscowości *La Ferte sous Jouarre* (Szampania). Składały się ze starannie dobranych i dopasowanych kawałków kwarcu połączonych spoiwem z wysokogatunkowego cementu. Dolny kamień – leżak – jest nieruchomy i spoczywa na tzw. „łożu”. Nad nim znajduje się kamień ruchomy – biegun. Biegun jest grubszy, cięższy i nieco twardszy od leżaka, jako że wykonywał główną pracę drobienia i ulegał szybszemu zużyciu. W środku leżaka i bieguna znajduje się otwór zwany okiem młyńskim, przez który wsypywało się zboże pomiędzy płaszczyzny trące. Oko leżaka jest mniejsze od oka bieguna i jest w nim ustawiony pionowy, stalowy wał obrotowy, zwany wrzecionem. Następną część, mająca stożkowaty profil, nazywa się strefą podającą kamienia lub gardłem albo przetykiem kamienia. Zewnętrzny pas poziomej powierzchni kamienia nazywa się strefą mielenia. Kamienie młyńskie otoczone są stalowymi obręczami chroniącymi je przed rozpadaniem się.

Powierzchnie pracy kamieni posiadają bruzdy i bruzdki wykute przy użyciu specjalnych narzędzi, jak perliki, oskardy i oskardziki. Zadaniem bruzd było chłodzenie powierzchni mielących kamieni i chłodzenie mlewa, a zadaniem bruzdek, zwanych również rowkami, właściwe rozdrabnianie mlewa. Zadaniem bruzd był także transport drobnego mlewa od wlotu między kamienie do wylotu, tj. do zewnętrznej krawędzi kamieni.

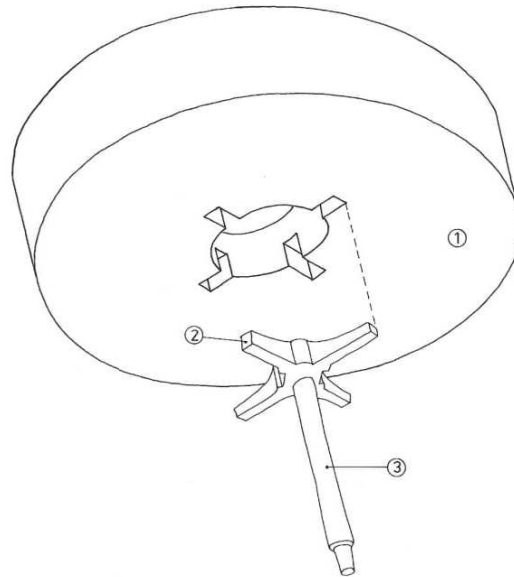
Na górnej powierzchni bieguna wykonane są cztery otwory (wgłębienia) służące do wyważania kamienia za pomocą ołowianych ciężarków. Całość złożenia kamieni powinna być szczelnie obudowana („ubie” lub „lubie”) i nakryta specjalną pokrywą („put”). Nad obudową złożenia w specjalnej ramie zainstalowany był kosz zasypowy z korytkiem (nie zachował się). Wsypane do kosza ziarno wylatywało do korytka (tzw. „korcyna”) i dalej do oka młyńskiego.

Napęd górnego kamienia młyńskiego odbywał się za pośrednictwem pionowego metalowego wału napędowego współpracującego z cewią i paprzycą. Wał składał się z dwóch odcinków (dolnego i górnego) połączonych paprzycą. Górny odcinek wału zwany sochą posiadał przekrój kwadratowy, na nim osadzona był cewia. Górny koniec tego odcinka ułożyskowany był w podciągu nad II kondygnacją, zaś dolny koniec – rozszerzony i rozwidlony – obejmował paprzycę tkwiącą w spodzie bieguna. W centralnym miejscu paprzyca posiada czterokątny otwór (gniazdo), w który wpuszczony jest górny koniec dolnego odcinka wału napędowego, zwany wrzecionem. Wrzeciono posiadało przekrój kołowy i ułożyskowane było w łożysku oporowym znajdującym się na poziomej belce („podelga”) służącej jednocześnie do regulacji wysokości górnego kamienia. Wykonane w ten sposób połączenie bieguna z pionowym metalowym wałem było zupełnie sztywne, a równocześnie umożliwiało podnoszenie i opuszczanie paprzycy i wrzeciona w trakcie regulacji wysokości górnego kamienia.

Biegun jest zawieszony na wrzecionie za pomocą urządzenia siodłowego, czyli wspomnianej wyżej paprzycy. Paprzyca jest jednorodną sztabą, której cztery rozwidlone ramiona („szpony”) wchodzą w odpowiednie wyłobienia dolnej płaszczyzny bieguna. Zadaniem paprzycy było przenoszenie ruchu obrotowego z wrzeciona na biegun oraz utrzymywanie płaszczyzny bieguna w czasie ruchu w położeniu równoległym do płaszczyzny leżaka. Paprzyca umożliwiała także regulację wysokości bieguna względem leżaka.

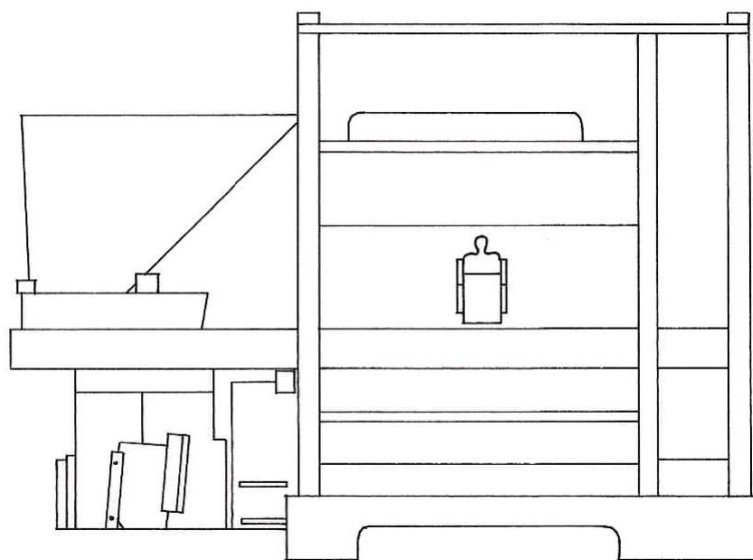
Złożenie kamieni młyńskich. 1. Socha 2. Wrzeciono 3. Łożysko 4. Podelga 5. Paprzyca 6. Szpony paprzycy 7. Otwór na wrzeciono 8. Górny kamień młyński – biegun 9. Dolny kamień młyński – leżak.

Urządzenie siodłowe kamienia młyńskiego – paprzyca. 1. Górny kamień młyński 2. Paprzyca 3. Wrzeciono

7.2. Maszyna do czyszczenia zboża – wialnia zbożowa.

Wialnia zbożowa jest maszyną do wstępnego czyszczenia zboża przeznaczonego do przemiału. Składa się ona z drewnianej skrzyni, wewnątrz której znajduje się metalowy bęben służący do wydzielania ze zboża zanieczyszczeń lżejszych od ziaren zboża, jak plewy, łuska, lekki pył itp. Ponadto wialnia zaopatrzona jest w metalowe sита znajdujące się pod koszem zasypowym, służące do przesiewania zboża i eliminowania zanieczyszczeń większych od ziaren. Wialnia usytuowana jest na III kondygnacji wiatraka.

Wialnia zbożowa – widok.

7.3. Maszyna odsiewająca – odsiewacz graniasty.

Maszyną służącą do odsiewania mlewa jest w opisywanym wiatraku odsiewacz graniasty zlokalizowany na III kondygnacji budynku pomiędzy ścianą „wietrzną”, a kołem Palecznym (wzdłuż ściany „wietrznej”).

Odsiewacz graniasty opięty był pierwotnie tkaniną odsiewającą (gazą młyńską) z jedwabiu naturalnego. Elementem pracującym odsiewacza jest obracający się, nieco pochylony bęben o przekroju foremno sześciokąta. Bęben ten jest zainstalowany w drewnianej skrzyni. Mlewo doprowadzane było podnośnikiem kubełkowym do bębna odsiewacza od jego wyższej strony. Pod działaniem pochylenia (ok. 5%) i ruchu obrotowego bębna mlewo przesuwało się do wylotu. Przesuwając się po wewnętrznych ściankach bębna obitych tkaniną odsiewającą (gazą młyńską), mlewo ocierało się o nie, wskutek czego cząstki mniejsze od oczek tkaniny odsiewającej przelatwały przez nie i opadały na dno zbiornika pod bębniem. Cząstki większe od oczek przesuwały się po tkaninie dalej i po przejściu całej długości bębna wypadały do kanału wylotowego.

Poważną wadą odsiewacza graniastego było to, że nie można w nim było sortować mlewa równocześnie na kilka grubości, lecz tylko na dwie, a najwyżej trzy frakcje (mąka, półprodukt, otręby). Ponadto odsiewacz taki zajmował dużo miejsca, a wydajność jego w stosunku do powierzchni odsiewania była bardzo mała.

W odsiewaczach graniastych stosowano opięcia rzadsze od strony wlotu i gęściejsze od strony wylotu, jako że produkt wpadający do odsiewacza zawierał najwięcej mąki, której ilość zmniejszała się w miarę przesuwania się mlewa do wylotu (gdyby sito było pokryte mlewem równomiernie na całej powierzchni, wtedy nie byłoby konieczności różnicowania opięć).

Napęd odsiewacza odbywał się za pomocą pasów transmisyjnych i kół pasowych. Dostarczanie mlewa do odsiewacza realizowane było za pośrednictwem pionowych przenośników kubełkowych i drewnianych rur spadowych o przekroju prostokątnym lub kwadratowym.

7.4. Urządzenia do transportu pionowego.

7.4.1. Podnośniki kubełkowe.

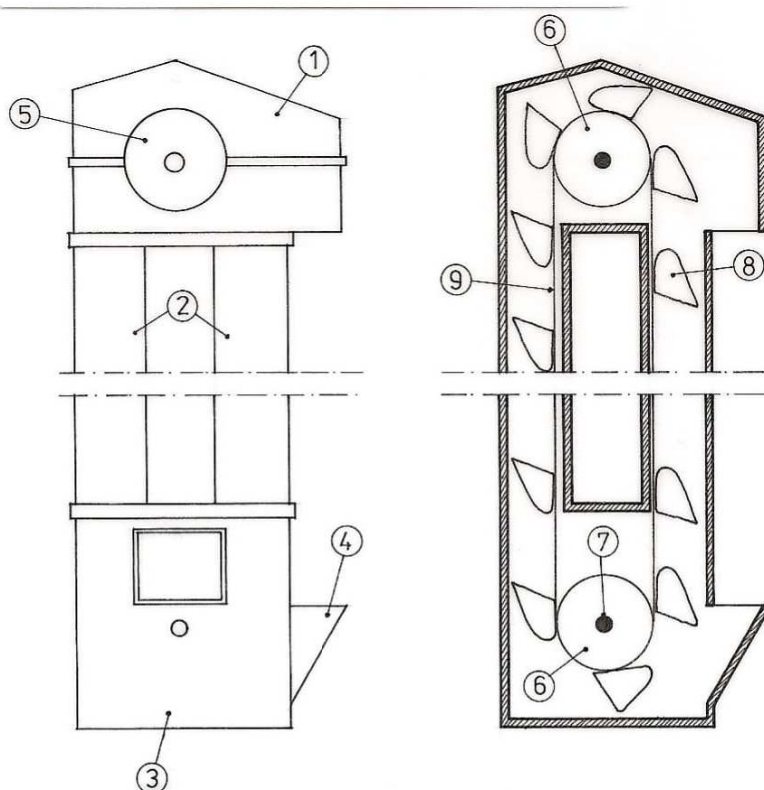
Podnośniki kubełkowe w liczbie 3 transportowały mlewo spod walców młyńskich do domielenia w walcach lub do odsiewacza graniastego, dostarczały także zboże do wialni zbożowej.

Przenośnik składa się z dwóch pionowo ustawionych rur drewnianych o przekroju kwadratowym. Wewnątrz rur znajduje się pas parciany (taśma) z przykręconymi do niego blaszanymi kubkami. Pas jest naciągnięty na dwa drewniane koła, umieszczone w końcach rur. Koła wprowadzone w ruch obrotowy powodowały przesuwanie się taśmy z kubkami przenoszącymi mlewo. Górną część podnośnika kubełkowego ze znajdującym się w niej górnym kołem taśmowym nazywa się głowicą podnośnika. Dolna część obudowy z dolnym kołem taśmowym nosi nazwę stopy podnośnika. Głowica i stopa są połączone pionowymi rurami podnośnika.

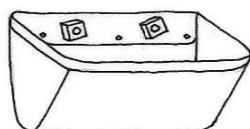
Sposób pracy podnośnika kubełkowego był następujący: produkt był doprowadzany do otworu wlotowego, umieszczonego w tzw. nosku stopy podnośnika. Przy opadaniu na dno stopy produkt był podchwytywany przez poruszające się w górę kubki lub też czerpany przez nie po opadnięciu na dno stopy, a następnie podnoszony w kubełkach do głowicy

podnośnika. Przy przechodzeniu kubełków przez górne koło taśmowe, znajdujące się w głowicy, produkt był z nich wyrzucany do wylotu w głowicy.

Napęd podnośników odbywał się za pomocą pasów transmisyjnych i kół pasowych.

KSZTAŁT KUBEŁKA

Zasada działania podnośnika kubełkowego. 1. Głowica podnośnika 2. Rury drewniane o przekroju kwadratowym 3. Stopa podnośnika 4. Nosek 5 – 6. Koła pasowe 7. Oś stalowa 8. Kubełek stalowy 9. Pas transmisyjny.

7.4.2. Rury spadowe (spady).

W omawianym wiatraku rury spadowe wykonane są / były z desek sosnowych i posiadają przekrój prostokątny lub kwadratowy.

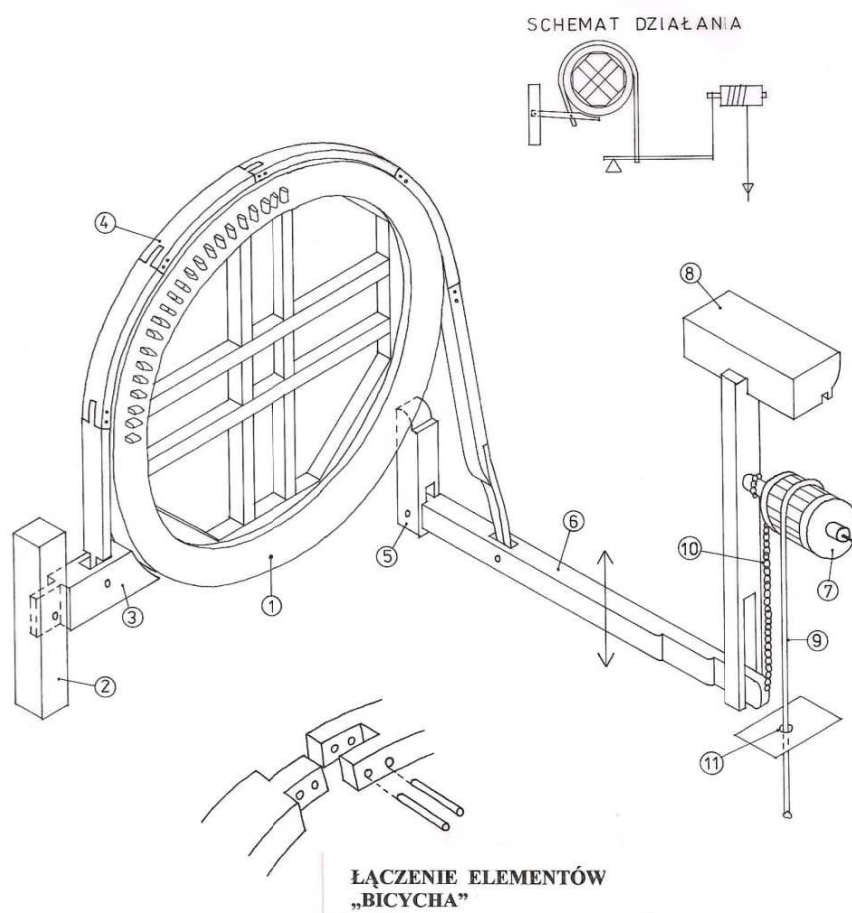
7.4.3. Wyciągarka do worków (winda wiatrakowa).

W skład wyciągarki do worków wchodzi: wał drewniany oraz dwa koła linowe o różnej średnicy osadzone na wale. Wał wyciągarki jednym końcem ułożyskowany jest w konstrukcji nadwieszonoj szczytu tylnej ściany wiatraka, drugim zaś w pionowej belce przymocowanej do konstrukcji dachu. Na wystający poza lico ściany tylnej fragment wału wyciągarki nawinięty jest łańcuch, do którego przywiązywano worki ze zbożem lub mąką.

Istotne było, aby wał wyciągarki oraz drzwi „zbożowe” były usytuowane na jednej osi. Winda wiatrakowa uruchamiana była ręcznie za pomocą liny założonej na większym kole linowym lub mechanicznie z wału skrzydłowego (istniała możliwość sprzęgnięcia windy z wałem skrzydłowym).

7.5. Układ hamulcowy.

Układ hamulcowy służył do zatrzymania obrotów koła palecznego, a więc zatrzymania pracy całego wiatraka. Element cierny hamulca, tzw. „bicycho” wykonane z drewna grabowego współpracuje z zewnętrznym obrysem koła palecznego (na długości ok. 2/3 obwodu koła). Jeden z końców „bicycha” połączono z poziomą belką, tzw. „dusielcem”, przegubowo utwierdzonym w pionowym słupku – „biskupie”. Ten z kolei wmontowany jest w konstrukcję bocznej, południowej ściany wiatraka. Drugi koniec „bicycha” jest połączony z poziomą belką „stawidłową”, współpracującą z pionowym słupkiem, tzw. „parobkiem” oraz tzw. „windą hamulcową”. Młynarz za pomocą liny mógł podnosić lub opuszczać „stawidło”, a tym samym dociskać lub zwalniać „bicycho”. Zdarzało się, że dla zwiększenia efektywności hamowania stawidło było dodatkowo obciążane workami z piaskiem, kamieniami, a nawet workami ze zbożem. Z hamulca należało jednak korzystać rozsądnie: zbyt ostre hamowanie przy silnym wietrze i pełnym opierzeniu skrzydeł groziło ich połamaniem.

Układ hamulcowy wiatraka. 1. Koło paleczne 2. Biskup 3. Dusiec (dusielec) 4. Bicycho 5. Parobek 6. Stawidło (prasa) 7. Winda hamulcowa 8. Oczep ściany bocznej 9. Lina 10. Łańcuch 11. Otwór w podłodze.

7.6. Regulacja wysokości górnego kamienia młyńskiego.

Wysokość górnego kamienia ulegała zmianie wraz ze zmianą prędkości wiatru. Przy wzroście prędkości wiatru wzrastała odpowiednio prędkość obrotowa bieguna, który miał wtedy tendencję do tzw. „pływania”. Aby temu zapobiec i zachować poprawne warunki przemiału zboża należało wirujący kamień odpowiednio obniżyć i odwrotnie. W omawianym wiatraku zabieg ten wykonywano ręcznie za pomocą dźwigni lub samoczynnie za pośrednictwem odśrodkowego regulatora Watta (podobny regulator spotykamy w maszynach parowych). Regulator ten składający się z pionowego wału stalowego i dwóch ciężarków stalowych znajdował się w omawianym wiatraku jeszcze w 1995 r. (był już wtedy zdemontowany). Regulator odśrodkowy otrzymywał napęd z wału skrzydłowego i poprzez układ dźwigni ustalał położenie bieguna w zależności od chwilowej prędkości obrotowej przekładnika napędu.

8. Ocena stanu technicznego – ekspertyza techniczna.

Budynek wiatraka znajduje się w bardzo złym stanie technicznym (I 2017 r.).

8.1. Fundament.

Fundament kamienny znajduje się w dobrym stanie technicznym. Fundament nie wykazuje odchyłek od swojej pierwotnej geometrii. Cegła ułożona „na rolkę” na fundamencie znajduje się w złym stanie – jest zawilgocona, częściowo wykruszona, spoiny zwietrzałe, ze znacznymi ubytkami. Brak izolacji poziomej fundamentów.

8.2. Łożysko kołowe budynku, ruszt.

Konstrukcja łożyska kołowego w złym stanie technicznym (choć kompletna). Krążyny drewniane porażone przez spuszczela, częściowo zawilgocone. Koła i prowadnice skorodowane (wiatrak nie obracany prawdopodobnie od 1947 r., czyli od momentu przejścia na napęd elektryczny).

Konstrukcja rusztu w bardzo złym stanie technicznym. Stwierdzono liczne żerowiska owadów – szkodników drewna (spuszczel) oraz zawilgoconie. Stwierdzono znaczne ugięcie rusztu, na skutek ciężaru przenoszonego przez narożne słupy konstrukcyjne (ugięcie szczególnie widoczne w przypadku dolnych rygli ścian bocznych).

8.3. Ściany.

Szkieletowa konstrukcja ścian wykazuje duży stopień zużycia biologicznego. Elementy konstrukcyjne są porażone przez owady – szkodniki drewna. Ocenia się, że ok. 50 % elementów nadaje się do wymiany. Pozostałe wymagają flekowania, dezynfekcji, dezynsekcji oraz impregnacji. Szalunek deskowy ścian znajduje się w bardzo złym stanie i wymaga odtworzenia.

8.4. Stropy, podest przed wejściem.

Belki stropowe wykazują średni stopień zużycia biologicznego – są lokalnie porażone przez owady – szkodniki drewna. Belki stropowe wymagają kompleksowych prac konserwatorskich lub ewentualnie wymiany. Podest przed wejściem do wiatraka zachowany w formie szczątkowej – do całkowitej rekonstrukcji.

8.5. Dach.

Konstrukcja dachu znajduje się w średnim stanie technicznym, wykazuje nieznaczny stopień zużycia biologicznego (żerowiska owadów, zawilgocenie). Można przyjąć, że ok. 50% konstrukcji dachu wymaga odtworzenia (rekonstrukcji). Blaszane pokrycie dachu zachowane jest w średnim stanie technicznym, występują lokalne nieszczelności powodujące zalewanie wnętrza budynku.

8.6. Schody.

Jedynie zachowane schody (pomiędzy parterem, a I piętrzem) znajdują się w bardzo złym stanie technicznym. Pozostałe schody nie zachowały się i będą wymagały odtworzenia.

8.7. Podłogi.

Podłogi w bardzo złym stanie, występują liczne ubytki w deskowaniu. Wszystkie podłogi z uwagi na bardzo zły stan techniczny wymagają odtworzenia.

8.8. Stolarka drzwiowa.

Stolarka drzwiowa nie zachowała się.

8.9. Okna.

Okna zachowane w formie szczątkowej – wszystkie wymagają odtworzenia.

8.10. Elementy wyposażenia.

Elementy wyposażenia technicznego wiatraka są w znacznej mierze zdekompletowane. W najlepszym stanie zachował się układ napędowy (wał skrzydłowy z kołem palcynym, pionowy wał napędowy z kołami zębatymi). Szczegóły dot. wyposażenia podano w punkcie 7. Należy przyjąć, że zachowane wyposażenie techniczne należy poddać zachowawczej konserwacji z dążeniem do maksymalnego zachowania oryginalnej substancji. Nie dotyczy to elementów brakujących, w tym skrzydeł wiatraka, które należy zrekonstruować.

8.11. Wnioski, zasadność translokacji i remontu.

Omawiany budynek jest przykładem typu wiatraka zwanego paltrakiem lub wiatrakiem rolkowym. Paltraki budowano na ziemiach polskich od ok. połowy XIX wieku. Do dziś zachowało się ich bardzo niewiele. Analiza konstrukcji wiatraka pozwala bez obawy stwierdzić, że osiągnięcia konstrukcyjne budowniczych tego rodzaju budynków są jednymi z najwyższej miary w dziedzinie rodzimej ciesiołki. Na uwagę zasługuje fakt, że wiatrak był już translokowany, o czym świadczą zachowane znaki ciesielskie.

Budynek wiatraka w Sowie znajduje się w bardzo złym stanie technicznym. Obiekt jest opuszczony, pozbawiony jakiegokolwiek dozoru, systematycznie dewastowany przez okoliczną ludność. Jego walory krajobrazowe (ekspozycja) uległy zatraceniu z uwagi na zalesienie sąsiedztwa obiektu. Ze względu na fakt wpisania budynku do rejestru zabytków, zasadność relokacji i remontu właściwie jest bezdyskusyjna. Z całą mocą należy dążyć do jego zachowania dla przyszłych pokoleń poprzez relokację i remont kapitalny.

9. PROGRAM DEMONTAŻU OBIEKTU.

Rozbiórka obiektu (demontaż) musi prowadzona w sposób konserwatorski, z poszanowaniem wszystkich zachowanych elementów budynku. Przed demontażem wszystkie elementy należy oznakować w naturze i na rysunkach roboczych w celu ich właściwej identyfikacji na miejscu docelowej budowy.

Kolejność demontażu obiektu przedstawia się następująco:

1. Demontaż blaszanego pokrycia dachu (blacha nie nadająca się do powtórnego użycia) wraz z deskowaniem ażurowym. Przyjmuje się, że wszystkie deskowania (podłogi, szalunek ścian, deski pod pokryciem dachowym nie będą nadawały się do powtórnego użycia).
2. Demontaż wiatrownic usztywniających konstrukcję dachu. Przed demontażem wszystkie złącza ciesielskie należy najpierw rozkołkować (o ile to możliwe należy zachować oryginalne kołki do powtórnego użycia).
3. Demontaż krokwi naczółka, następnie demontaż poszczególnych wiązarów dachowych. Wiązary zdejmować w całości, a następnie – na ziemi – oddzielać krokwie od jętek po uprzednim rozkołkowaniu.
4. Demontaż układu hamulcowego wiatraka.
5. Demontaż wału skrzydłowego z kołem pałecznym. Ten element należy przemieszczać, transportować i montować w całości.
6. Demontaż elementów wyposażenia zlokalizowanych na III kondygnacji – wialnię zbożową oraz odsiewacz graniasty należy przemieszczać w całości.
7. Rozbiórka deskowania ścian.
8. Demontaż oczepów ścian i belek pomiędzy oczepami, demontaż ozdobnych zastrzałów podpierających nadwieszony szczyt ściany tylnej.
9. Demontaż podnośników kubełkowych.
10. Demontaż podłogi III kondygnacji oraz belek stropowych III kondygnacji, wykonanie tymczasowej stabilizacji pionowego wału napędowego.
11. Demontaż pionowego wału napędowego wraz kołami zębatymi (ten element należy przemieszczać w całości, analogicznie jak wał skrzydłowy z kołem pałecznym).
12. Demontaż podciągu nad II kondygnacją wraz z słupem podpierającym.
13. Demontaż schodów policzkowych.
14. Demontaż złożenia kamieni młyńskich.
15. Demontaż podłogi II kondygnacji oraz belek stropowych II kondygnacji.

16. Demontaż podciągu nad I kondygnacją wraz z słupem podpierającym.
17. Demontaż słupów wraz z belką do regulacji wysokości górnego kamienia młyńskiego zlokalizowanych na I kondygnacji.
18. Demontaż zastrzałów konstrukcji ścian.
19. Demontaż słupów pośrednich ściany przedniej i tylnej.
20. Rozkołkowanie i rozpięcie rygli ścian przedniej i tylnej w miejscu ich połączenia z słupami narożnymi. W trakcie tej operacji należy zabezpieczyć ściany boczne przed przewróceniem się.
21. Położenie ścian bocznych na ziemi. Dalszy demontaż ścian bocznych wykonywać na ziemi.
22. Demontaż podłogi parteru.
23. Demontaż belek rusztu.
24. Demontaż górnej krążyny łożyska, następnie demontaż rolek opasanych płaskownikami (o ile będzie to możliwe zestaw rolek opasanych płaskownikami należy relokować w całości – średnica 620 cm), demontaż dolnej krążyny.
25. Demontaż słupa środkowego wraz z belkami, które go usztywniają.
26. Ewentualnie rozbiórka fundamentów – do uzgodnienia z dysponentem terenu.
27. Uporządkowanie terenu rozbiórki – demontażu.

Demontaż prowadzić w takiej kolejności, żeby zapewnić zachowanie właściwej stateczności dla pozostałych nie rozebranych elementów konstrukcyjnych z uwzględnieniem pracy statycznej konstrukcji, nie dopuszczając do przeciążenia stropu niższej kondygnacji.

10. Postępowanie z odpadami, wpływ projektowanych robót na środowisko.

Stwierdza się brak wpływu obiektu budowlanego na istniejący drzewostan, powierzchnię ziemi, w tym glebę, wody powierzchniowe i podziemne.

Przyjęte w projekcie architektoniczno - budowlanym rozwiązania nie spowodują negatywnego wpływu obiektu budowlanego na środowisko przyrodnicze, zdrowie ludzi i inne obiekty budowlane (obiekt zostanie rozebrany w celu odbudowy na nowym miejscu).

Elementy pochodzące z rozbiórki mogą zawierać składniki niebezpieczne i szkodliwe dla środowiska. Odzyskane materiały z rozbiórki mogą mieć zastosowanie jako surowiec wtórny (blacha). Sposób postępowania z elementami pochodzącymi z rozbiórki:

- stal i inne metale bez wartości zabytkowej należy przekazać do odzysku,
- papę pochodzącą z izolacji przeciwwilgociowych należy przekazać do specjalistycznego zakładu utylizacji,
- wszystkie elementy drewniane podlegają relokacji. Ich waloryzacji należy dokonywać już na miejscu montażu obiektu w Prusimiu.

Prace prowadzić pod nadzorem osób posiadających stosowne uprawnienia budowlane i konserwatorskie.

11. Transport i składowanie elementów wiatraka.

Wszystkie elementy wiatraka należy składować i transportować w sposób uniemożliwiający ich odkształcenie, złamanie, zwichrowanie czy spowodowanie innego uszkodzenia. Wszystkie elementy wiatraka należy przetransportować w miejsce jego docelowej lokalizacji. Nawet jeśli dany element nie kwalifikuje się do powtórnego użycia, należy go potraktować jako wzór do wykonania elementu nowego. Waloryzacja elementów nastąpi już na placu budowy. Wszystkie elementy składować w sposób umożliwiający ich przewietrzanie (elementy należy przesztaplować) i uniemożliwiający zalewanie przez wody opadowe.

12. INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA.

zgodnie z

ROZPORZĄDZENIEM MINISTRA INFRASTRUKTURY

z dnia 23 czerwca 2003r

**w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu
bezpieczeństwa i ochrony zdrowia**

(Dz.U. Nr 120, poz. 1126)

Nazwa i adres obiektu:

DEMONTAŻ (ROZBIÓRKA) WIATRAKA - PALTRAKA
wieś Władysławowo, gm. Wierzbinek
dz. nr ewid. 92

Nazwa inwestora oraz jego adres:

Fundacja „Olandia” (dawniej Fundacja „Olendrzy dla Polski”)
Prusim 5, 64 – 420 Kwilcz

Imię i nazwisko oraz adres projektanta sporządzającego informację:

mgr inż. arch. Filip Tomaszewski
adres: 94-024 Łódź, ul. Norwida 3/5 m. 38

SPIS TREŚCI

1. Zakres i kolejność realizacji robót.
2. Wykaz istniejących obiektów budowlanych.
3. Elementy zagospodarowania działki lub terenu, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.
4. Informacja dotycząca przewidywanych zagrożeń występujących podczas realizacji robót budowlanych.
5. Informacja o wydzieleniu i oznakowaniu miejsca prowadzenia robót budowlanych.
6. Informacja o sposobie prowadzenia instruktażu pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót.
7. Środki techniczne i organizacyjne, zapobiegające niebezpieczeństwom wynikającym z wykonania robót budowlanych.

1. Zakres i kolejność realizacji robót.

Projekt obejmuje demontaż (rozbiórkę) zabytkowego wiatraka typu rolkowego. Zakres i kolejność realizacji robót podano w opisie technicznym.

2. Wykaz istniejących obiektów budowlanych

- budynek wiatraka.

3. Elementy zagospodarowania działki lub terenu, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

Elementem zagospodarowania działki, który może stworzyć zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi jest rozbierany budynek wraz z zapleczem budowy.

4. Informacje dotyczące przewidywanych zagrożeń występujących podczas realizacji robót budowlanych.

- Możliwość upadku pracownika z wysokości = > 5,0 m.
- Niebezpieczeństwo uszkodzenia ciała pracowników przy robotach rozbiórkowych.
- Nieostrożność i nieuwaga pracowników przy robotach transportowych pionowych.
- Nieprawidłowe wykonanie i zabezpieczenie rusztowań.
- Praca na wysokości; niestosowanie się do stosownych przepisów i warunków pracy
- Niebezpieczeństwo uszkodzenia ciała pracownika przy robotach dotyczących dachu.
- Niesprawność narzędzi.

5. Informacja o wydzieleniu i oznakowaniu miejsca prowadzenia robót budowlanych.

Wyznaczyć i ogrodzić teren związany z bezpośrednią realizacją budowy.

6. Informacje o sposobie prowadzenia instruktażu pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót.

- Przed przystąpieniem do w/w prac kierownik budowy powinien przeszkolić pracowników w zakresie przestrzegania zasad BHP dla poszczególnych stanowisk pracy i uzyskać potwierdzenie pracowników o odbytym i zdanym szkoleniu we właściwej książce szkoleń.
- W wypadku wystąpienia zagrożenia wszyscy pracownicy winni posiadać znajomość udzielania pierwszej pomocy, być zaopatrzeni w apteczkę pierwszej pomocy.
- W widocznym miejscu należy umieścić spis ważnych telefonów.
- Wszyscy pracownicy powinni posiadać środki łączności – telefony komórkowe.

7. Środki techniczne i organizacyjne, zapobiegające niebezpieczeństwom wynikającym z wykonania robót budowlanych.

- Stosować: odzież ochronną, rękawice robocze, kaski, właściwe obuwie, okulary ochronne, sprzęt zabezpieczający przed upadkiem z wysokości.

Prace prowadzić pod nadzorem osób posiadających stosowne uprawnienia budowlane.

Do sporządzenia „planu bioz” zobowiązany jest kierownik budowy.

13. OŚWIADCZENIE PROJEKTANTÓW.

Łódź , styczeń 2017 r.

OŚWIADCZENIE PROJEKTANTÓW

Jako projektanci zgodnie z wymaganiami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o zmianie ustawy Prawo budowlane – Art. 20 ust. 4 (Dz. U. Nr 93, poz. 888) oświadczamy, że wykonany przez nas niniejszy Projekt budowlany p.n.:

„Projekt budowlany rozbiórki (w celu relokacji) wraz z inwentaryzacją wiatraka – paltraka w miejscowości Władysławowo, gm. Wierzbinek, dz. nr ewid. 92”

jest zgodny z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

PROJEKTANCI :

14. ZAŚWIADCZENIA PROJEKTANTÓW.

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ŁÓDZKA OKRĘGOWA RADA

L.dz.OKK/116/04w

Łódź, dnia 03.12.2004 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 13 ust.1 pkt 1 i art.14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016; dalsze zmiany: Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 92, poz. 881, Nr 93, poz. 888, Nr 96, poz. 959), art. 11 i 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42 zmiany Dz.U. z 2002 r. Nr 23, poz. 221 i Nr 153, poz. 1271, dalsze zmiany Dz.U. z 2003nr 124 poz.1152, Nr 190 poz.1864 i Dz.U. z 2004 Nr 141 poz. 1492), oraz art.104 i 107 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071; dalsze zmiany: Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Dz.U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153 poz. 1271, Nr 163, poz. 1387, Dz.U. z 2003 r. Nr 130 poz. 1188, Nr 170 poz.1660 oraz Dz. U. z 2004 r. Nr 162 poz.1692),

stwierdza się, że

mgr inż. architekt **Filip Tomasz Tomaszewski** ur. dnia 06.09.1977r. w Łodzi

posiada odpowiednie wykształcenie techniczne oraz praktykę zawodową

i nadaje się **UPRAWNIENIA BUDOWLANE Nr 13/R-254/ŁOIA/04**

w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń

Decyzja niniejsza jako uwzględniająca w całości żądanie strony nie wymaga uzasadnienia.

Od decyzji niniejszej przysługuje Panu odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Izby Architektów za pośrednictwem Łódzkiej Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej, która wydała decyzję. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

1.Przewodniczący OKK mgr inż. arch. Andrzej Piech

2.Sekretarz OKK mgr inż. arch. Małgorzata Jander

3.Członkowie OKK

mgr inż. arch. Paweł Czajka dr. inż. Jan Kozicki

mgr Krystyna Biernacka-Puzder mgr inż. Wacław Sawicki

Otrzymują:

- 1.Pan mgr inż. arch. Filip Tomaszewski
zam. 94-024 Łódź, ul.Norwida 3/5 m.38
- 2.Minister Infrastruktury
- 3.Krajowa Komisja Kwalifikacyjna
ul. Foksal 2, 00-366 Warszawa
- 4.Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego
ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa
- 5.a/a OKK ŁOIA Łódź, Al. Kościuszki 33/35

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Łódzka Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ **(wypis z listy architektów)**

Łódzka Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

mgr inż. arch. Filip Tomasz Tomaszewski

posiadający kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **13/R-254/ŁOIA/04**, jest wpisany na listę członków Łódzkiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **LO-0479**.

Członek czynny od: 10-03-2005 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 18-10-2016 r. Łódź.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **30-06-2017 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Wojciech Buczyński, Sekretarz Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

LO-0479-6ED9-82E5-8E2D-8A47

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

Łódź, dnia 21.11.2001r.

Łódzki Urząd Wojewódzki
w Łodzi

GP.U.7131.I.73/01

DECYZJA

Na podstawie art. 13 ust.1 pkt 1, art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (tekst jednolity Dz.U. Nr 106 z 2000r., poz. 1126) oraz § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 30 grudnia 1994r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U. z 1995r. Nr 8, poz. 38), po ustaleniu na podstawie złożonych dokumentów, że spełnione zostały warunki w zakresie przygotowania zawodowego niezbędnego do uzyskania uprawnień budowlanych oraz po złożeniu w dniach 5 i 8 listopada 2001r. egzaminu na uprawnienia budowlane z wynikiem pozytywnym

n a d a j ę

Panu Bogdanowi Maciejowi Tomaszewskiemu
mgr inż. budownictwa lądowego
ur. 24 lutego 1941r. w Łodzi

UPRAWNIENIA BUDOWLANE
Nr ewid. 73/01/WŁ

**DO PROJEKTOWANIA BEZ OGRANICZEŃ
W SPECJALNOŚCI KONSTRUKCYJNO - BUDOWLANEJ**

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, za pośrednictwem Wojewody, w terminie czternastu dni od dnia jej doręczenia.

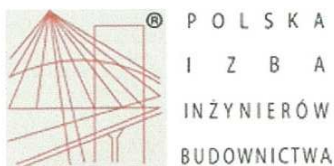
Otrzymuje:

- 1) Bogdan Tomaszewski
94-024 Łódź, ul. Norwida 3/5 m. 38
- 2) Główny Inspektor
Nadzoru Budowlanego w Warszawie
- 3) a/a.

Z up. WOJEWODY
mgr inż. *Wojciech Kus*
Dyrektor
Wydziału Gospodarki Przestrzennej,
Budownictwa i Komunikacji

90-926 ŁÓDŹ, ul. Piotrkowska 104
tel. (+48 42) 632 90 40, fax (+48 42) 636 52 76

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

ŁOD-RZE-MH7-FDA *

Pan Bogdan Maciej TOMASZEWSKI o numerze ewidencyjnym ŁOD/BO/3024/03
adres zamieszkania ul. Norwida 3/5 m. 38, 94-024 Łódź
jest członkiem Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane
ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne od 2017-01-01 do 2017-12-31.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2016-12-23 roku przez:

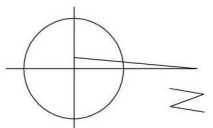
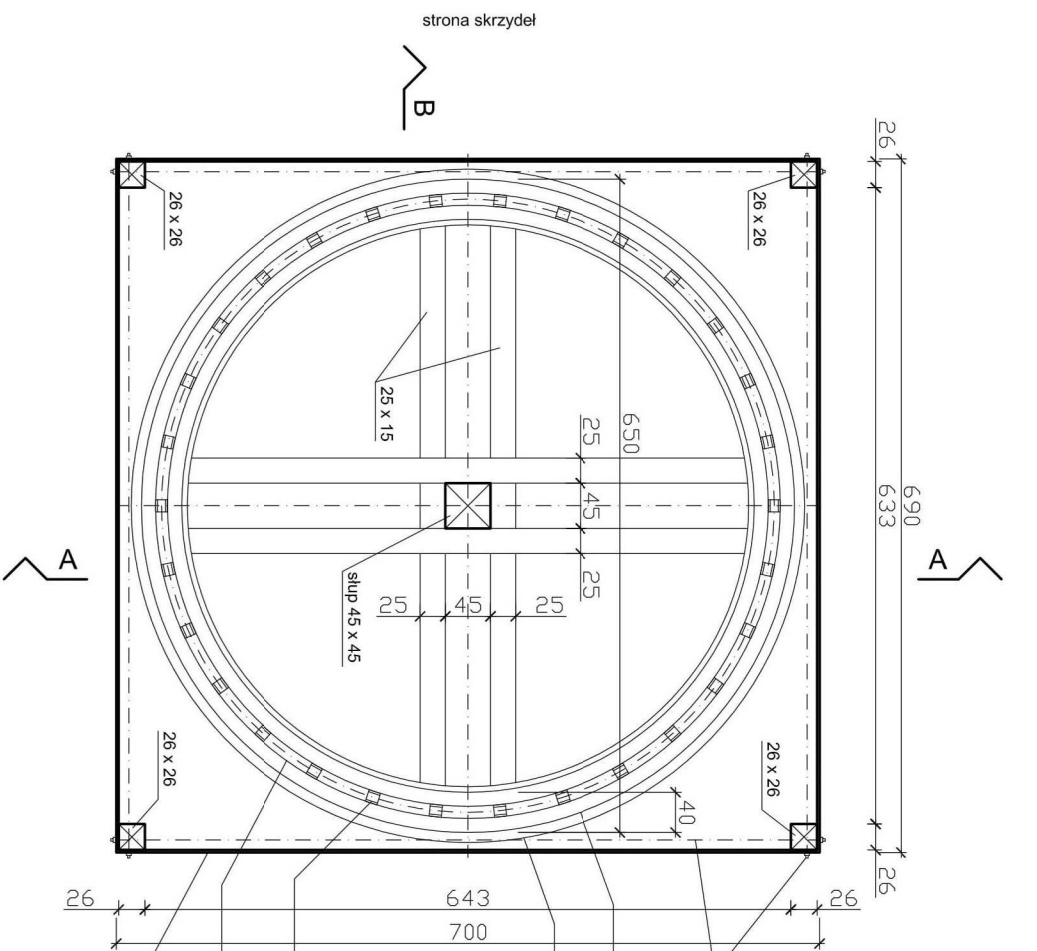
Barbara Malec, Przewodniczący Rady Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie art. 5 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. 2001 Nr 130 poz. 1450) dane w postaci elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

WIATRAK PALTRAK - WŁADYSŁAWOWO
RZUT ŁOŻYSKA KOŁOWEGO NA FUNDAMENCIE
 1:50

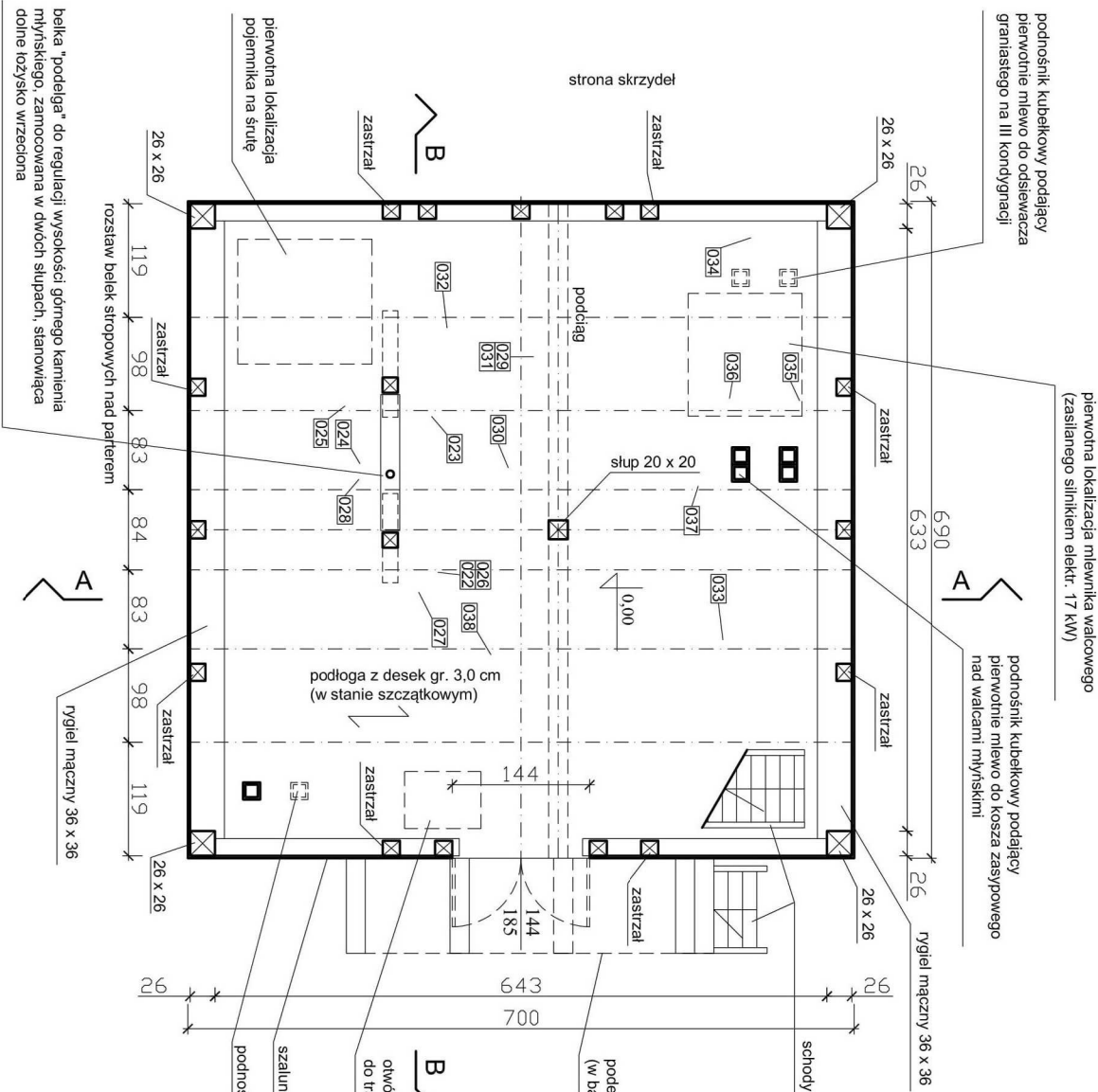

- ściąg stalowy
 - krążyna z twardego drewna
 - cegła ceramiczna pełna układana "na rolkę"
 - rolka metalowa (koło) \varnothing 12 cm, szt. 30
 - co ok. 56 cm, pomiędzy rolkami kločki drewniane
 - plaskownik spinający rolki (dwustronnie)
 - szalunek deskowy gr. 2.5 cm
 - ślip 45 x 45
 - rolki 25 x 15
- Wymiary weryfikować na bieżąco
w trakcie relokacji.

PROJEKT BUDOWLANY			
RELOKACJI (PRZENIESIENIA), REMONTU			
ORAZ CZĘŚCIOWEJ REKONSTRUKCJI WIATRAKA - PALTRAKA			
INWESTOR:	FUNDACJA "OLANDIA"		
ADRES INWESTYCJI:	Prusim, gm. Kwilcz		
ADRES OBIEKTU:	Prusim 5, 64 - 420 Kwilcz		
SKALA:	1 : 50	NR RRS:	IN/01
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Filip Tomaszewski	NR UPRAWNIEN:	13R-25410/04
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. Bogdan Tomaszewski	PODPIS:	
		DATA:	1 2017 r.
			1 2017 r.

WIATRAK PALTRAK - WŁADYSŁAWOWO RZUT I KONDYGNACJI (PARTERU)

1:50

<p>PROJEKT BUDOWLANY RELOKACJI (PRZENIESIENIA), REMONTU ORAZ CZĘŚCIOWEJ REKONSTRUKCJI WIATRAKA - PALTRAKA</p>			
INWESTOR:	FUNDACJA "OLANDIA" Prusim 5, 64 - 420 Kwilcz		
ADRES INWESTYCJI:	Prusim, gm. Kwilcz, dz. nr ewid. 216/8		
ADRES OBIEKTU:	Władysławowo, gm. Wierzbinek, dz. nr ewid. 92		
SKALA:	1 : 50	NR RRS:	IN/03
NAZWA RYSUNKU: RZUT I KONDYGNACJI (PARTERU) - INWENTARYZACJA		NR URZAMOWIENIA:	DATA:
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Filip Tomaszewski	13R-254R.01/04	1 2017 r.
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. Bogdan Tomaszewski	73/01/WVL	1 2017 r.

022 NUMERACJA ZDJEĆ

Słupy pośrednie, rygle i zasztrzały konstrukcji ścian o przekroju 16 x 18, 18 x 18 cm.

Wymiary weryfikować na bieżąco w trakcie relokacji.

belka "podłoga" do regulacji wysokości górnego kamienia młyńskiego, zamocowana w dwóch słupach, stanowiąca dolne łożysko wierzchoła

piennoona lokalizacja młewnika walcowego (zasilonego silnikiem elektr. 17 kW)

podnośnik kubekowy podający piennoone młewo do kosza zasypowego nad walcami młyńskimi

podest przed wejściem (w bardzo złym stanie techn.)

otwór w stropie nad parterem do transportu worków

szalunek deskowy gr. 2,5 cm

podnośnik kubekowy

roztaw belek stropowych nad parterem

rygiel mączny 36 x 36

rygiel mączny 36 x 36

schody policzkowe

0,00

podłoga z desek gr. 3.0 cm (w stanie szczątkowym)

słup 20 x 20

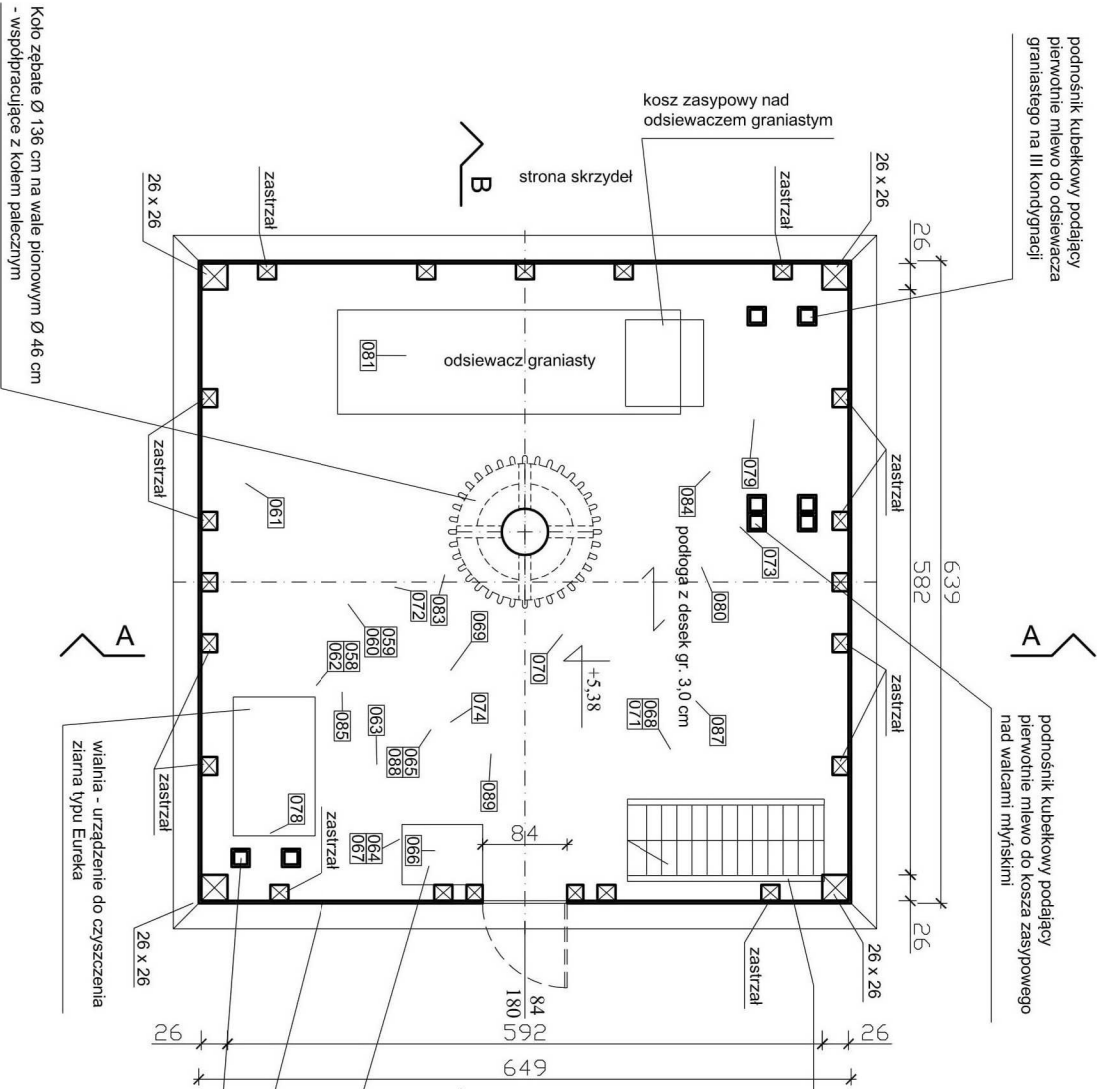
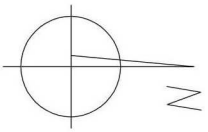
strona skrzydeł

podnośnik kubekowy podający piennoone młewo do odświeczacza granastego na III kondygnacji

WIATRAK PALTRAK - WŁADYSŁAWOWO

RZUT III KONDYGNACJI

1:50

podnośnik kubekowy podający pierwotnie mlewo do odsiewacza graniastego na III kondygnacji

podnośnik kubekowy podający pierwotnie mlewo do kosza zasypowego nad walcami młynskimi

schody podłazkowe (schody na III kondygnację nie zachowały się)

kosz zasypowy nad odsiewaczem graniastym

strona skrzydeł

otwór w stropie do transportu worków

szalunek deskowy gr. 2,5 cm

podnośnik kubekowy

Wymiary weryfikować na bieżąco w trakcie relokacji.

0222 NUMERACJA ZDJĘĆ

Uwaga:
Pominięto elementy układu hamulcowego.

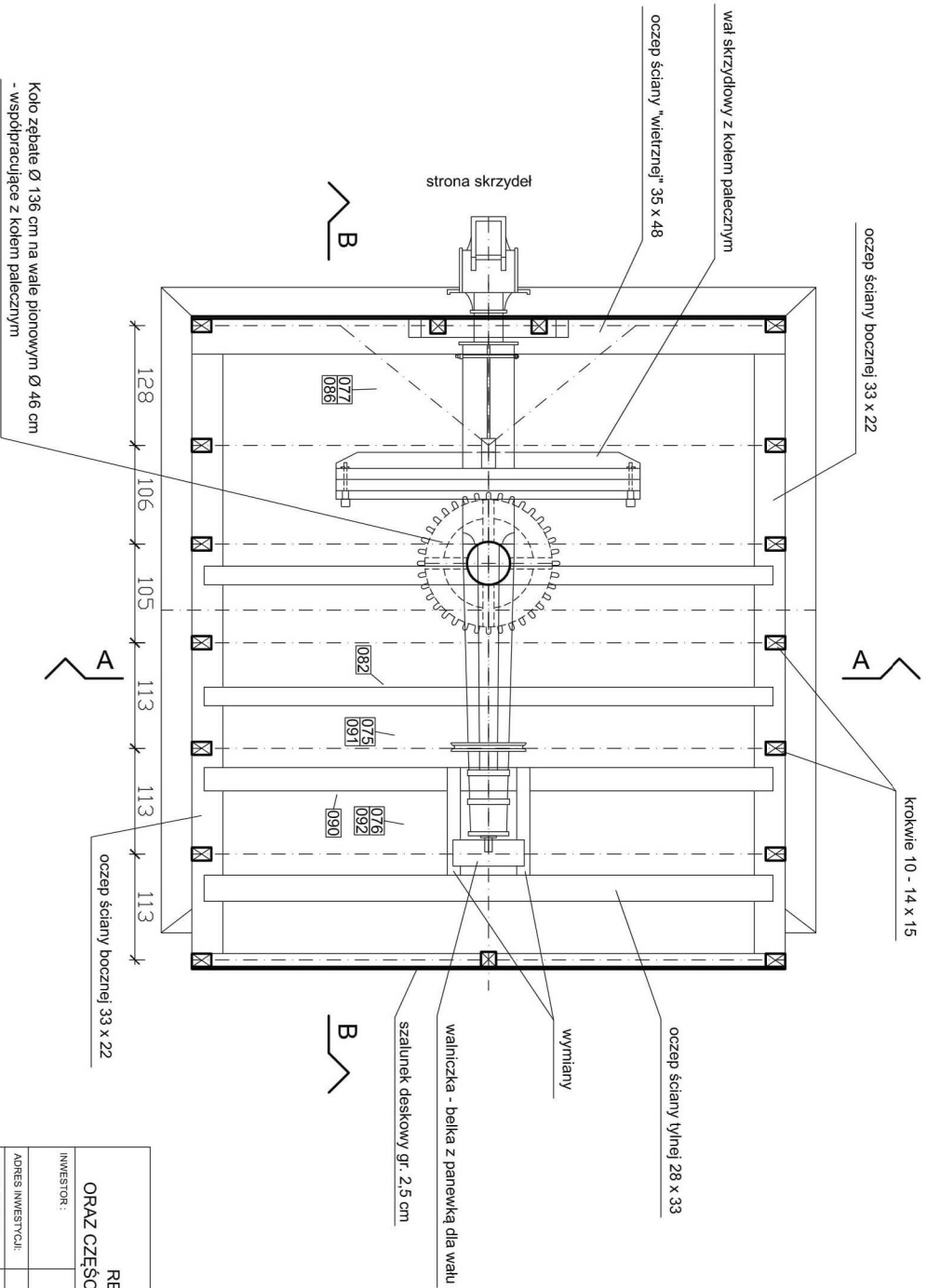
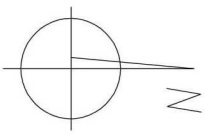
Stopy pośrednie, rygle i zastrzały konstrukcji ścian o przekroju 16 x 18, 18 x 18 cm.

Koło zębate Ø 136 cm na wale pionowym Ø 46 cm - współpracujące z kołem paletcznym

wialnia - urządzenie do czyszczenia ziarna typu Eureka

PROJEKT BUDOWLANY RELOKACJI (PRZENIESIENIA), REMONTU ORAZ CZĘŚCIOWEJ REKONSTRUKCJI WIATRAKA - PALTRAKA		FUNDACJA "OLANDIA" Prusim 5, 64 - 420 Kwilcz	
INWESTOR:		Prusim, gm. Kwilcz, dz. nr ewid. 216/8	
ADRES INWESTYCJI:		Władysławowo, gm. Wierzbinek, dz. nr ewid. 92	
ADRES OBIEKTU:			
SKALA:	1 : 50	NZUT III KONDYGNACJI - INWENTARYZACJA	NR RRS: IN/05
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. Filip Tomaszewski	NR UPRAWNIENI:	DATA: 1 2017 r.
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. Bogdan Tomaszewski	PODPIS:	1 2017 r.

WIATRAK PALTRAK - WŁADYSŁAWOWO
 RZUT KONSTRUKCJI DACHU
 1:50

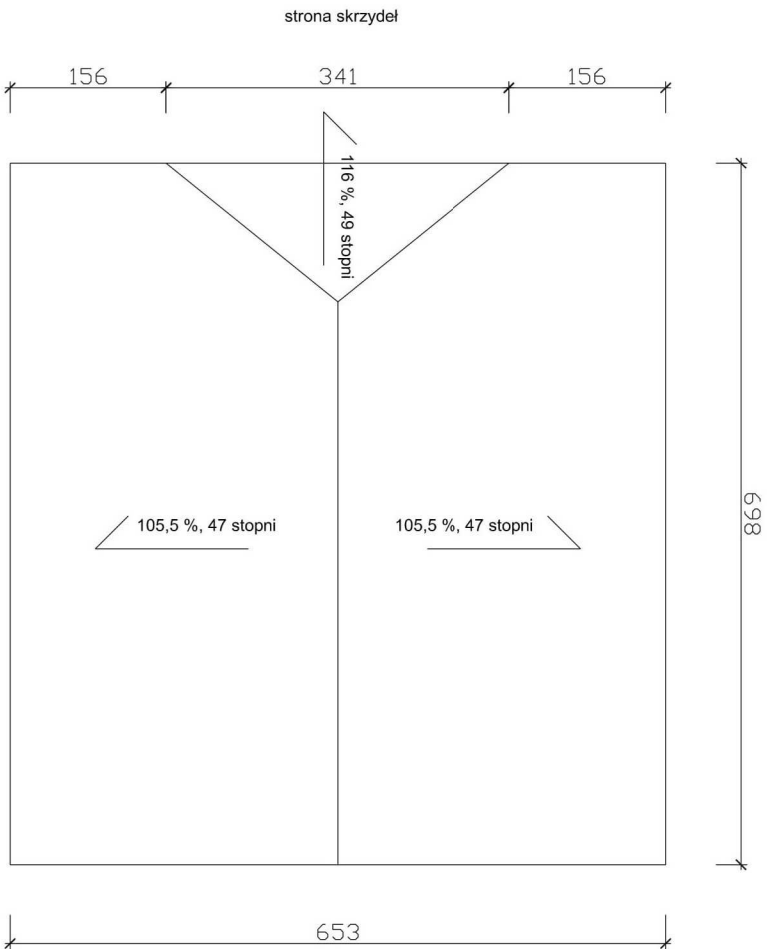
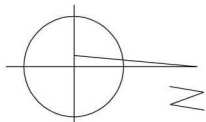

022 NUMERACJA ZDJĘĆ

Wymiary weryfikować na bieżąco w trakcie relokacji.

INWESTOR:		PROJEKT BUDOWLANY	
ADRES INWESTYCJI:		RELOKACJI (PRZENIESIENIA), REMONTU	
ADRES OBIEKTU:		ORAZ CZĘŚCIOWEJ REKONSTRUKCJI WIATRAKA - PALTRAKA	
NAZWA RYSUNKU:		FUNDACJA "OLANDIA"	
SKALA:		Prusim 5, 64 - 420 Kwilcz	
1 : 50		Prusim, gm. Kwilcz, dz. nr ewid. 216/8	
RZUT KONSTRUKCJI DACHU		Władysławowo, gm. Wierzbinek, dz. nr ewid. 92	
- INWENTARYZACJA		NR RYS.	
NR UPRAWNIEN.:		IN/06	
PODPIS:		DATA:	
mgr inż. arch. Filip Tomaszewski		1 2017 r.	
mgr inż. Bogdan Tomaszewski		1 2017 r.	

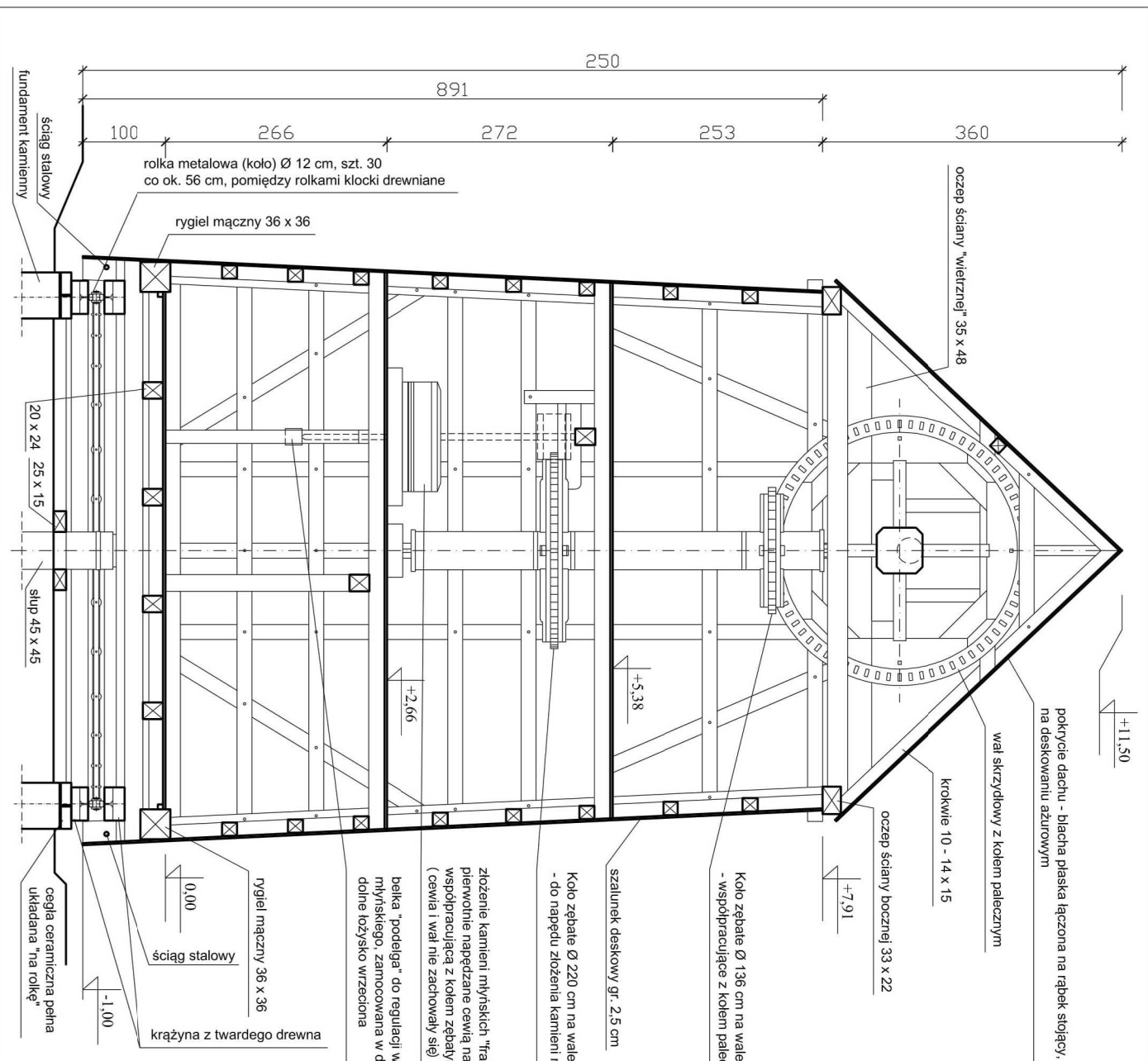
WIATRAK PALTRAK - WŁADYSŁAWOWO
RZUT DACHU
1:50

Wymiary weryfikować na bieżąco
w trakcie relokacji.

PROJEKT BUDOWLANY			
RELOKACJI (PRZENIESIENIA), REMONTU			
ORAZ CZĘŚCIOWEJ REKONSTRUKCJI WIATRAKA - PALTRAKA			
INWESTOR:	FUNDACJA "OLANDIA" Prusim 5, 64 - 420 Kwilcz		
ADRES INWESTYCJI:	Prusim, gm. Kwilcz, dz. nr ewid. 216/8		
ADRES OBIEKTU:	Władysławowo, gm. Wierzbinek, dz. nr ewid. 92		
SKALA:	NAZWA RYSUNKU:	NR RYS.	
1 : 50	RZUT DACHU - INWENTARYZACJA	IN/07	
PROJEKTOWAŁ:	NR UPRAWNIEN:	PODPIS:	DATA:
mgr inż. arch. Filip Tomaszewski	13R-25410104		1 2017 r.
PROJEKTOWAŁ:			
mgr inż. Bogdan Tomaszewski	7301/WL		1 2017 r.

WIATRAK PALTRAK - WŁADYSŁAWOWO
PRZEKRÓJ A - A
1:50

- ościeżnica "wewnętrzna" 35 x 48
- ościeżnica bocznej 33 x 22
- krokwie 10 - 14 x 15
- wał skrzydłowy z kołem pałecznym
- wałki zębate $\varnothing 136$ cm na wale pionowym $\varnothing 46$ cm - współpracujące z kołem pałecznym
- szalunek deskowy gr. 2,5 cm
- koło zębate $\varnothing 220$ cm na wale pionowym $\varnothing 46$ cm - do napędu złożeń kamieni młyńskich
- złożenie kamieni młyńskich "francuskich" pierwotnie napędzane cewią na wale żelaznym współpracująca z kołem zębataym $\varnothing 220$ cm (cewla i wał nie zachowały się)
- belka "podleża" do regulacji wysokości górnego kamienia młyńskiego, zamocowana w dwóch słupach, stanowiąca dolne koźtyśko wrzeczona
- rygiel mączny 36 x 36
- krążyna z twardego drewna
- ściana ceramizowana pełna ułożona "na rolkę"
- ściana stalowa
- rygiel mączny 36 x 36
- rolka metalowa (koło $\varnothing 12$ cm, szt. 30 co ok. 56 cm, pomiędzy rolkami kłocki drewniane)
- rygiel mączny 36 x 36
- ściana stalowa
- fundament kamienny

PROJEKT BUDOWLANY			
RELOKACJI (PRZENIESIENIA), REMONTU			
ORAZ CZĘŚCIOWEJ REKONSTRUKCJI WIATRAKA - PALTRAKA			
INWESTOR:	FUNDACJA "OLANDIA"		
ADRES INWESTYCJI:	Prusim, gm. Kwilcz, dz. nr ewid. 216/8		
ADRES OBIEKTU:	Prusim 5, 64 - 420 Kwilcz		
ADRES OBIEKTU:	Władysławowo, gm. Wierzbinek, dz. nr ewid. 92		
SKALA:	1 : 50		
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Filip Tomaszewski	NR PRS:	IN/09
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. Bogdan Tomaszewski	DATA:	1 2017 r.
			1 2017 r.

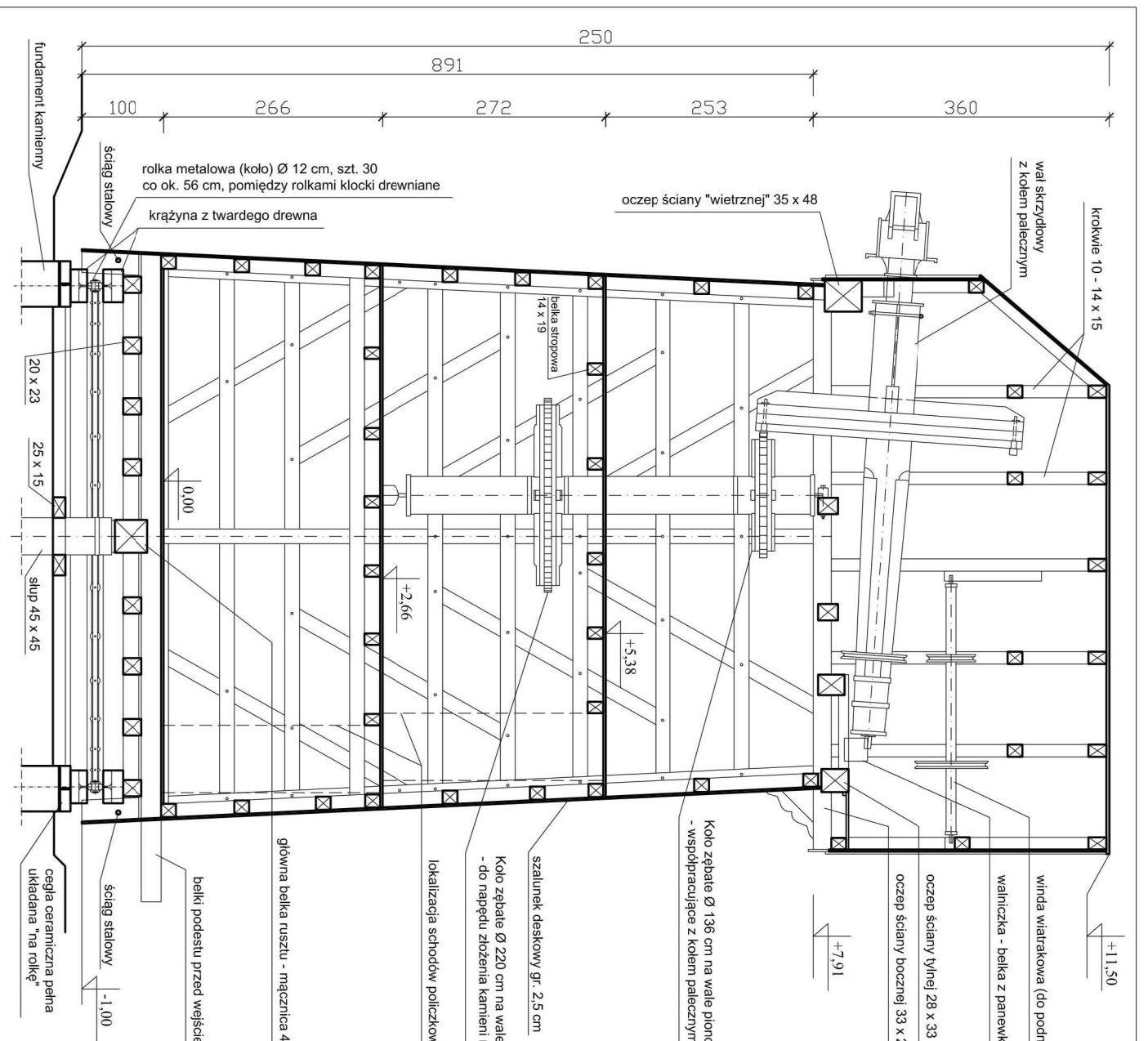
Podłogi z desek gr. 3,0 cm

Uwaga:
Numerację elementów (oznakowanie) wprowadzić przed demontażem na etapie wykopawstwa
Dowymiarować wtórne belki wzmacniające. Wiatrownice tylko w południowej polaci dachu. Pominięto podnośniki kubelkowe, elementy układu hamulcowego, odsiewacz graniasty na III kondygnacji.

WIATRAK PALTRAK - WŁADYSŁAWOWO

PRZEKRÓJ B - B

1:50

- wał skrzydłowy z kołem palecznym
- krokwie 10 - 14 x 15
- belka stropowa 14 x 19
- szalunek deskowy gr. 2.5 cm
- Kolo zębate Ø 220 cm na wale pionowym Ø 46 cm - do napędu złozenia kamieni młyńskich
- szalunek deskowy gr. 2.5 cm
- Kolo zębate Ø 136 cm na wale pionowym Ø 46 cm - współpracujące z kołem palecznym
- oczepek ściany bocznej 33 x 22
- oczepek ściany tylnej 28 x 33
- wałniczka - belka z panewką dla wału
- winda wiatrakowa (do podnoszenia worków)
- ściana stalowy
- belki podestu przed wejściem
- ściana stalowy
- ociepla ceramizowana belka układana "na rolkę"
- silip 45 x 45

główna belka rusztu - mącznica 40 x 40

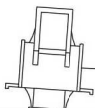
lokalizacja schodów połączkowych

Podłogi z desek gr. 3.0 cm

Uwaga:
Numerację elementów (oznakowanie) wprowadzić przed demontażem na etapie wykonawstwa
Dowymiarować wtórne belki wzmacniające. Wiatrownice tylko w południowej połaci dachu. Pominięto podnośniki kubelkowe, elementy układu hamulcowego, odsiewacz graniasty na III kondygnacji.

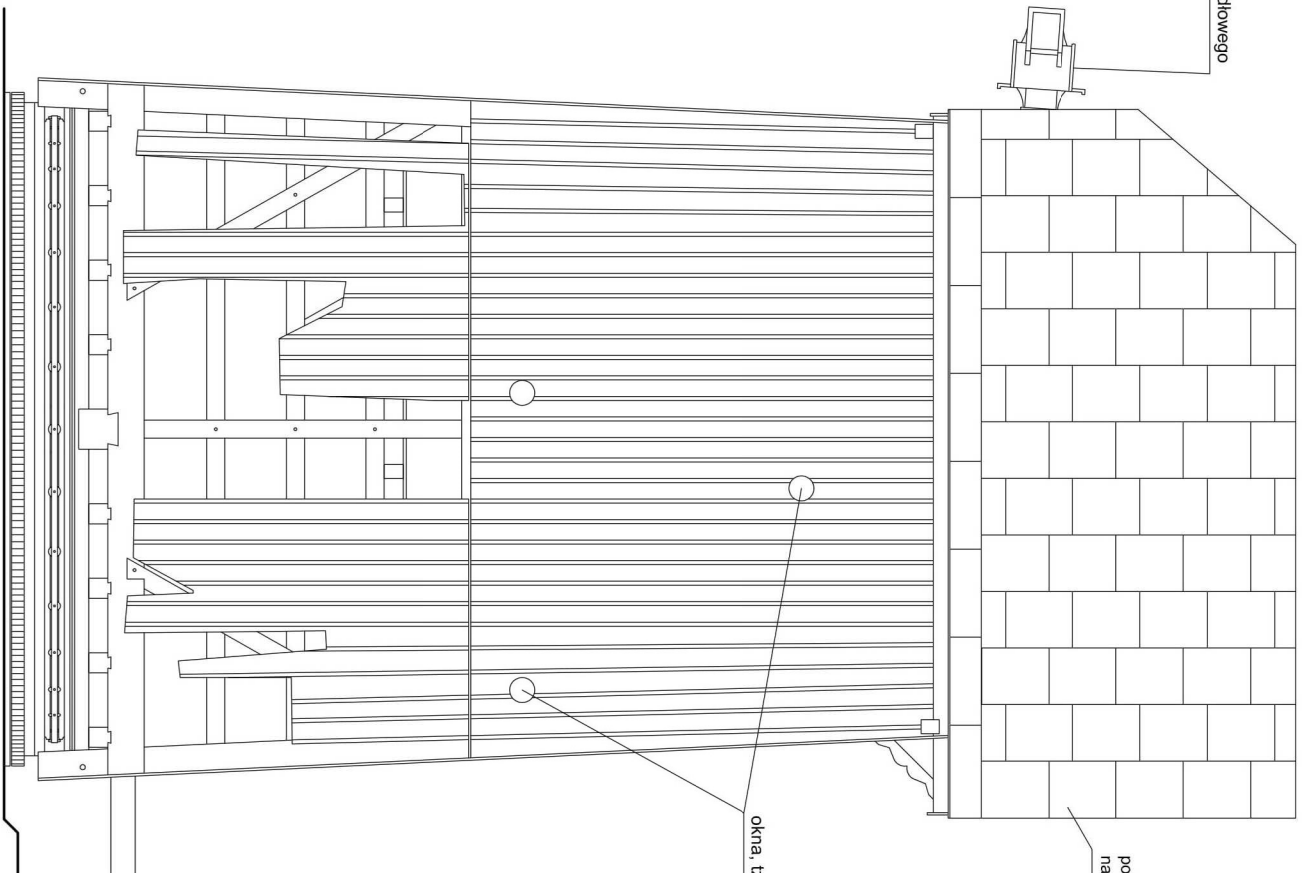
<p>PROJEKT BUDOWLANY RELOKACJI (PRZENIESIENIA), REMONTU ORAZ CZĘŚCIOWEJ REKONSTRUKCJI WIATRAKA - PALTRAKA</p>			
INWESTOR:	FUNDACJA "OLANDIA" Prusim 5, 64 - 420 Kwilcz	NR PRS:	IN/10
ADRES INWESTYCJI:	Prusim, gm. Kwilcz, dz. nr ewid. 216/8	NR UPRAWNIEN:	13R-2541/04/04
ADRES OBIEKTU:	Władysławowo, gm. Wierzbinek, dz. nr ewid. 92	DATA:	1 2017 r.
SKALA:	1 : 50	PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. Bogdan Tomaszewski
NAZWA RYSUNKU:	PRZEKRÓJ B - B - INWENTARYZACJA	PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. Bogdan Tomaszewski

głowica walu skrzydłowego

pokrycie dachu - blacha płaska łączona na rąbek stojący,
na deskowaniu ażurowym

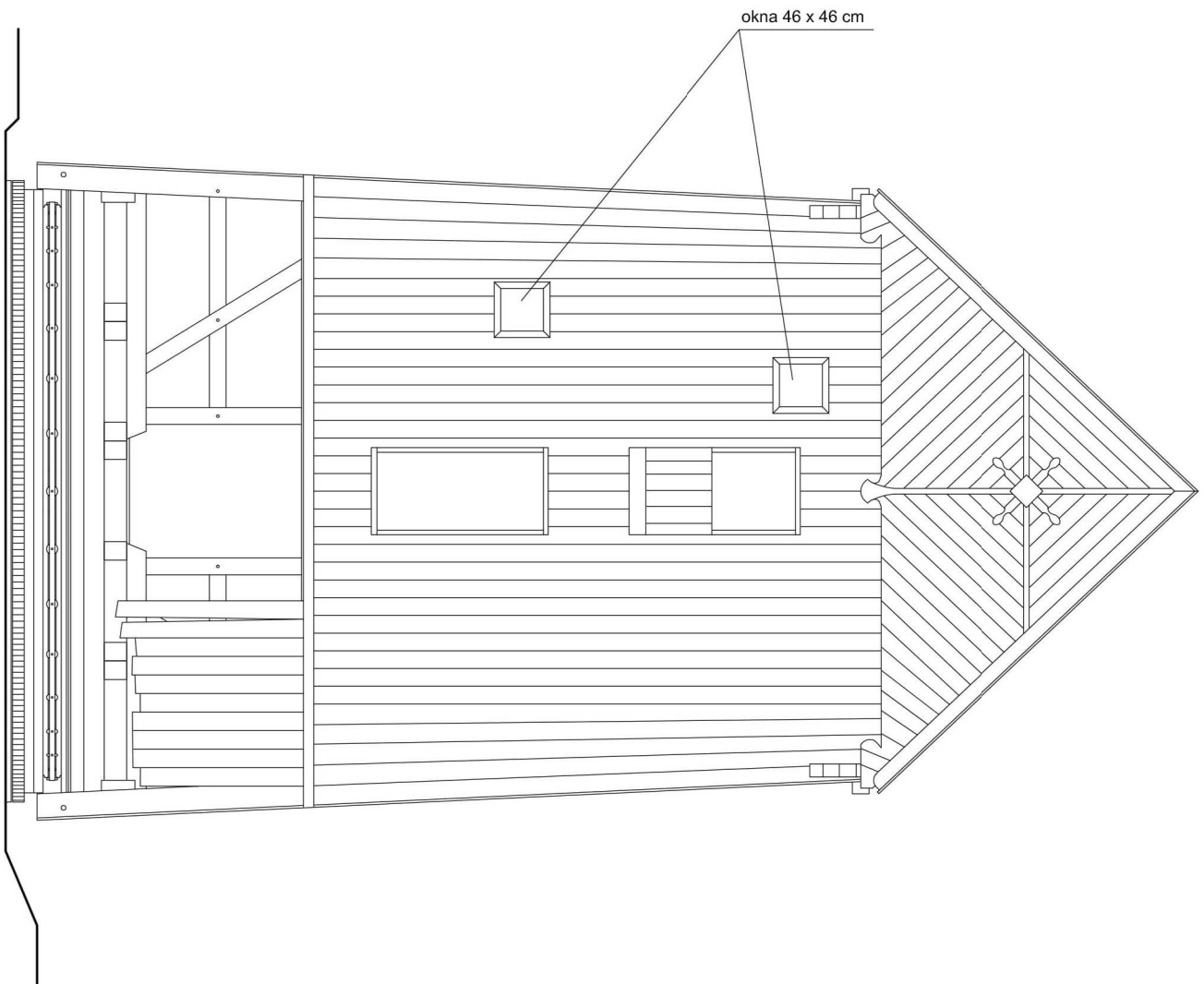
okna, tzw. "widoki" fi 25 cm

WIATRAK PALTRAK - WŁADYSŁAWOWO ELEWACJA BOCZNA - POŁUDNIOWA 1:50

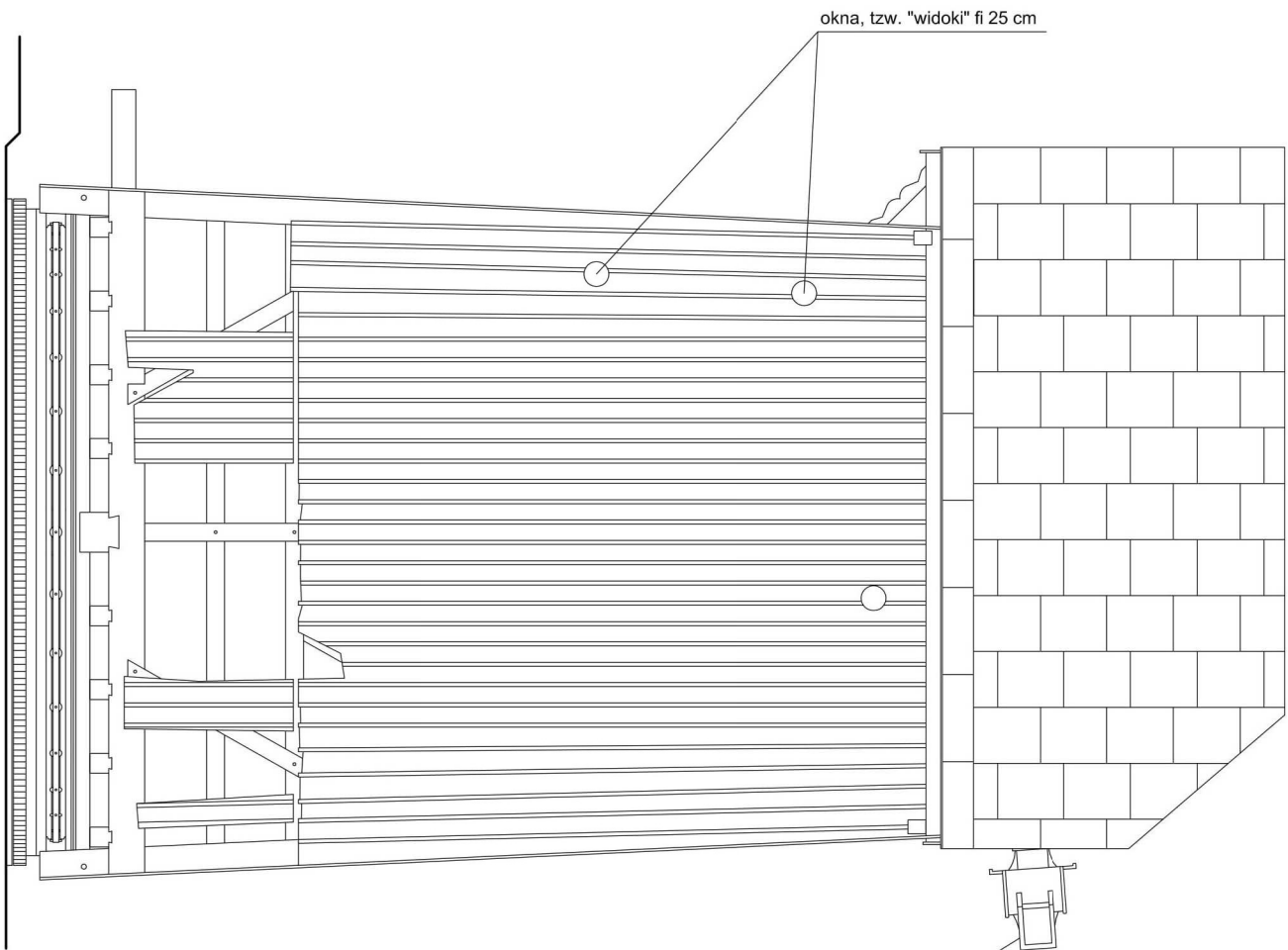
PROJEKT BUDOWLANY				
RELOKACJI (PRZENIESIENIA), REMONTU				
ORAZ CZĘŚCIOWEJ REKONSTRUKCJI WIATRAKA - PALTRAKA				
INWESTOR:	FUNDACJA "OLANDIA" Prusim 5, 64 - 420 Kwilcz			
ADRES INWESTYCJI:	Prusim, gm. Kwilcz, dz. nr ewid. 216/8			
ADRES OBIEKTU:	Władysławowo, gm. Wierzbinek, dz. nr ewid. 92			
SKALA:	NAZWA RYSUNKU:	NR RYS.		
1 : 50	ELEWACJA BOCZNA - POŁUDNIOWA - INWENTARYZACJA	IN/11		
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Filip Tomaszewski	NR UPRAWNIEN:	PODPIS:	DATA:
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. Bogdan Tomaszewski	13R-254/LO/04		1 2017 r.
		73/01/W/Ł		1 2017 r.

WIATRAK PALTRAK - WŁADYSŁAWOWO
ELEWACJA TYLNA - WSCHODNIA
1:50

PROJEKT BUDOWLANY				
RELOKACJI (PRZENIESIENIA), REMONTU				
ORAZ CZĘŚCIOWEJ REKONSTRUKCJI WIATRAKA - PALTRAKA				
INWESTOR:	FUNDACJA "OLANDIA" Prusim 5, 64 - 420 Kwilcz			
ADRES INWESTYCJI:	Prusim, gm. Kwilcz, dz. nr ewid. 216/8			
ADRES OBIEKTU:	Władysławowo, gm. Wierzbinek, dz. nr ewid. 92			
SKALA:	NAZWA RYSUNKU:	NR RYS.		
1 : 50	ELEWACJA TYLNA - WSCHODNIA - INWENTARYZACJA	IN/12		
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Filip Tomaszewski	NR UPRAWNIENI:	PODPIS:	DATA:
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. Bogdan Tomaszewski	13R-254/01/04		1 2017 r.
	73/01/WKL			1 2017 r.

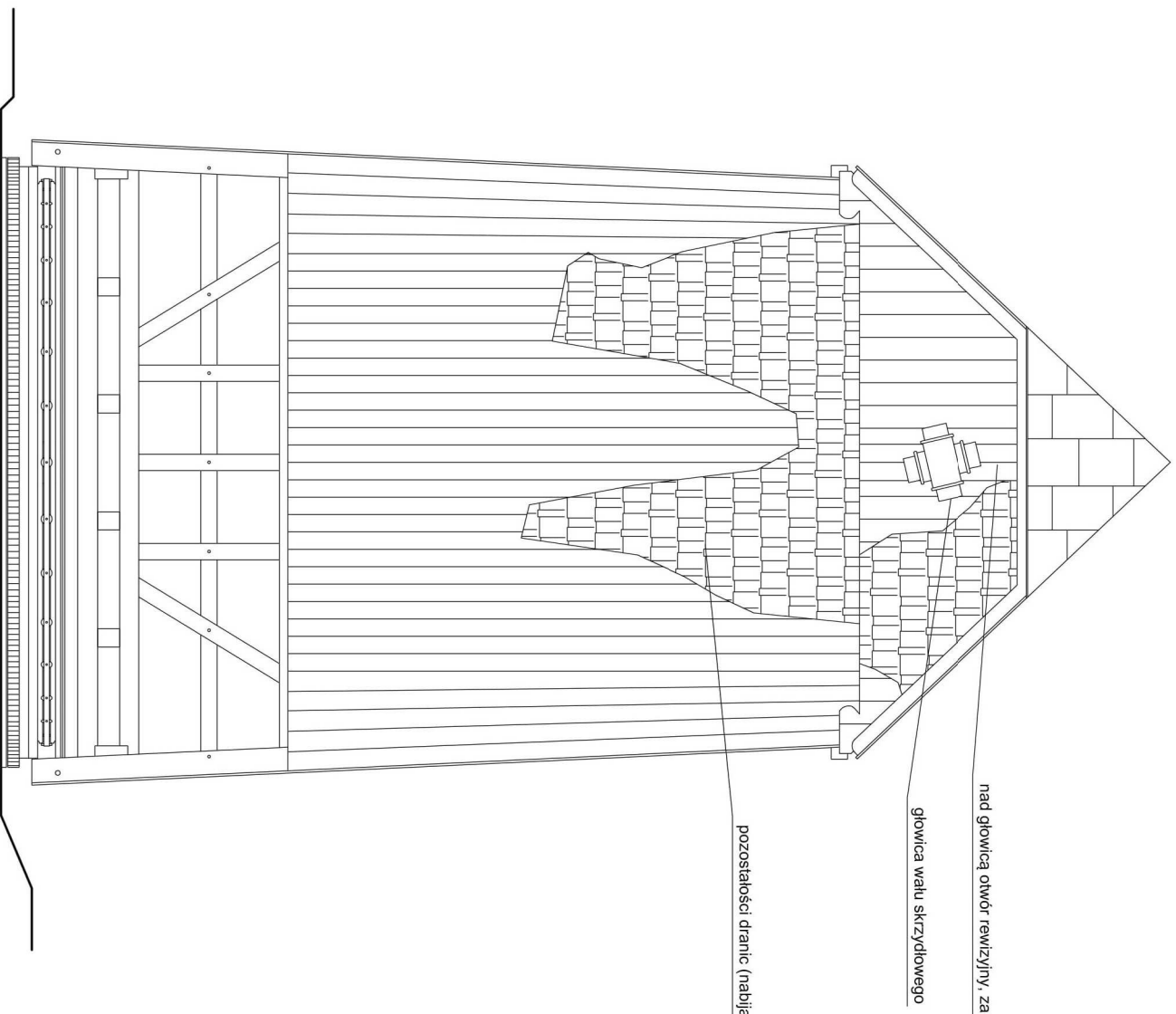
WIATRAK PALTRAK - WŁADYSŁAWOWO
 ELEWACJA BOCZNA - PÓŁNOCNA
 1:50

głowica walu skrzydłowego

PROJEKT BUDOWLANY RELOKACJI (PRZENIESIENIA), REMONTU ORAZ CZĘŚCIOWEJ REKONSTRUKCJI WIATRAKA - PALTRAKA			
INWESTOR:	FUNDACJA "OLANDIA" Prusim 5, 64 - 420 Kwilcz		
ADRES INWESTYCJI:	Prusim, gm. Kwilcz, dz. nr ewid. 216/8		
ADRES OBIEKTU:	Władysławowo, gm. Wierzbinek, dz. nr ewid. 92		
NAZWA RYSUNKU:	ELEWACJA BOCZNA - PÓŁNOCNA - INWENTARYZACJA		NR RYS.
SKALA:	1 : 50		IN/13
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Filip Tomaszewski	NR UPRAWNIEN:	PODPIS:
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. Bogdan Tomaszewski	13R-254/LO/04	DATA:
		73/01/W/Ł	1 2017 r.
			1 2017 r.

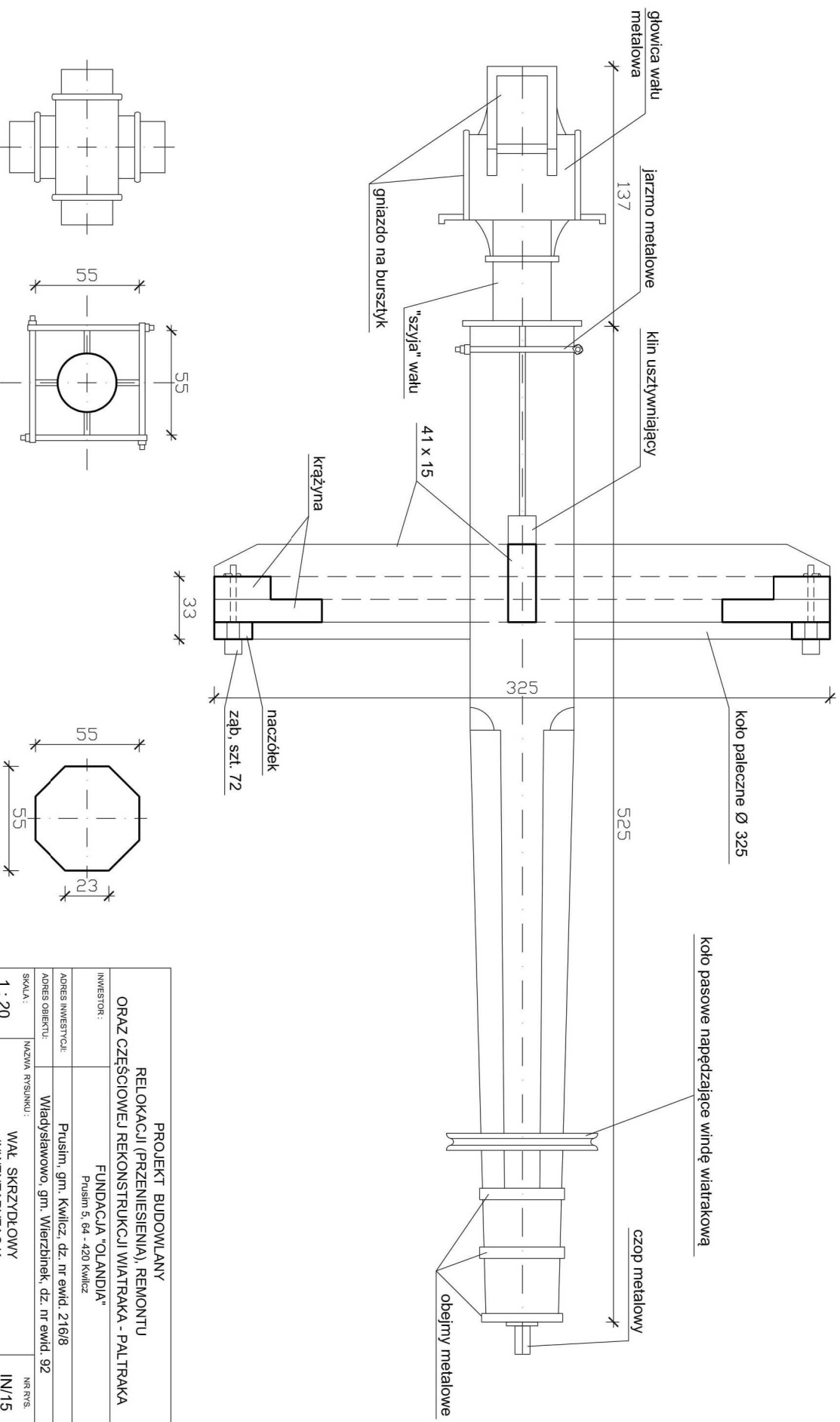
WIATRAK PALTRAK - WŁADYSŁAWOWO
ELEWACJA "WIETRZNA" - ZACHODNIA
1:50

PROJEKT BUDOWLANY				
RELOKACJI (PRZENIESIENIA), REMONTU				
ORAZ CZĘŚCIOWEJ REKONSTRUKCJI WIATRKA - PALTRAKA				
FUNDACJA "OLANDIA"				
INWESTOR:	Prusim 5, 64 - 420 Kwilcz			
ADRES INWESTYCJI:	Prusim, gm. Kwilcz, dz. nr ewid. 216/8			
ADRES OBIEKTU:	Władysławowo, gm. Wierzbinek, dz. nr ewid. 92			
SKALA:	NAZWA RYSUNKU:	NR RYS.		
1 : 50	ELEWACJA "WIETRZNA" - ZACHODNIA	IN/14		
- INWENTARYZACJA				
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Filip Tomaszewski	NR UPRAWNIENI:	PODPIS:	DATA:
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. Bogdan Tomaszewski	13R-254L-01/04		1 2017 r.
		73/01/WKL		1 2017 r.

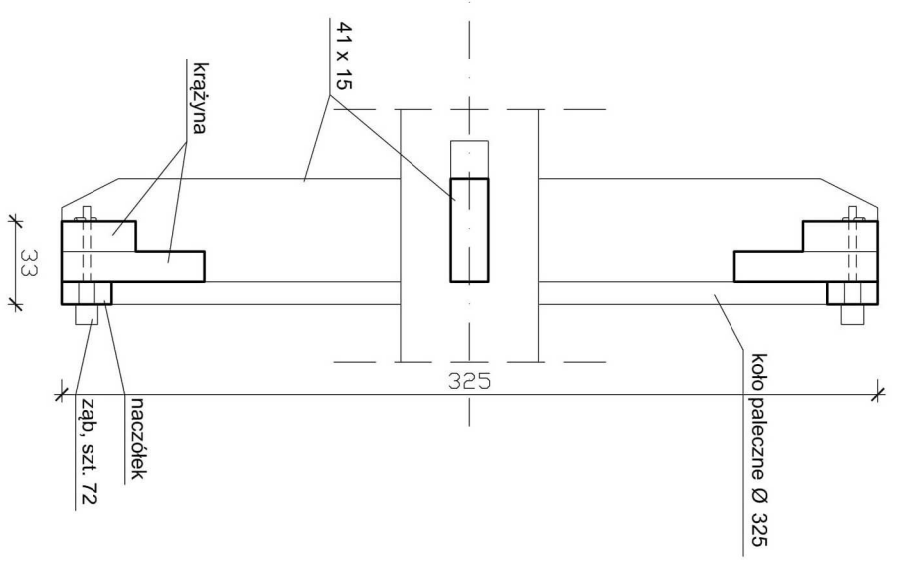
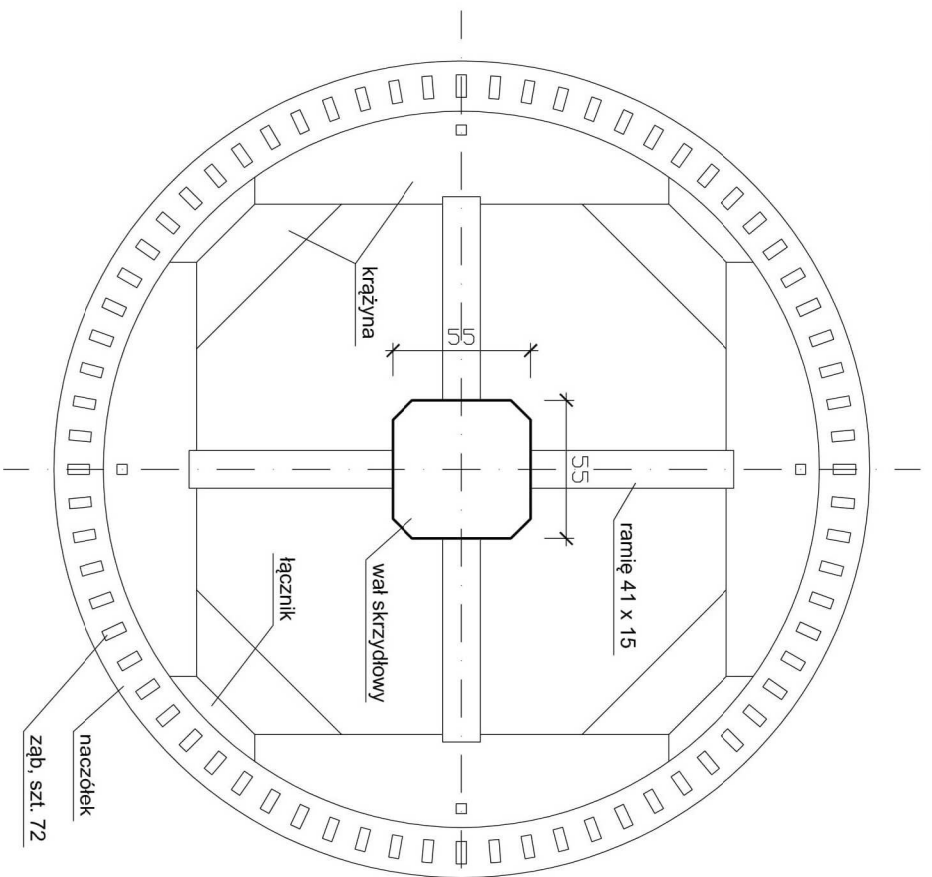
WIATRAK PALTRAK - WŁADYSŁAWOWO
WAL SKRZYDŁOWY

1:20
fol. 65, 75, 86-92

PROJEKT BUDOWLANY RELOKACJI (PRZENIESIENIA), REMONTU ORAZ CZĘŚCIOWEJ REKONSTRUKCJI WIATRAKA - PALTRAKA		NR PRZEMIAN:		DATA:
INWESTOR:	FUNDACJA "OLANDIA" Pruslin 5, 64 - 420 Kwilcz	NR PRZEMIAN:		DATA:
ADRES INWESTYCJI:	Pruslin, gm. Kwilcz, dz. nr ewid. 216/8	PODPIS:		1 2017 r.
ADRES OBIEKTU:	Władysławowo, gm. Wierzbinek, dz. nr ewid. 92	PODPIS:		1 2017 r.
SKALA:	1 : 20	NAZWA RYSUNKU:		WAL SKRZYDŁOWY - INWENTARYZACJA
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Filip Tomaszewski	NR UPRAWNIENI:		
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. Bogdan Tomaszewski	PODPIS:		
		NR UPRAWNIENI:		
		PODPIS:		
		NR UPRAWNIENI:		
		PODPIS:		
		NR UPRAWNIENI:		
		PODPIS:		

widok "A"

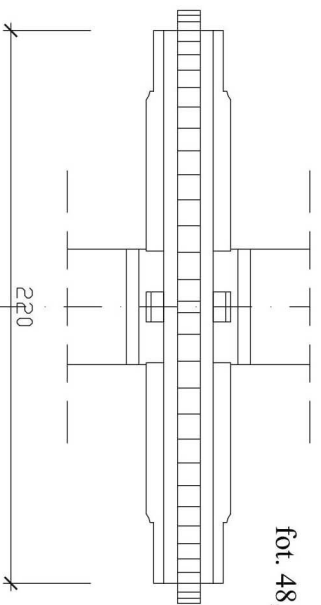
WIATRAK PALTRAK - WŁADYSŁAWOWO
KOŁO PALECZNE

1:20
fol. 65, 87, 88, 90

PROJEKT BUDOWLANY RELOKACJI (PRZENIESIENIA), REMONTU ORAZ CZĘŚCIOWEJ REKONSTRUKCJI WIATRAKA - PALTRAKA			
INWESTOR:	FUNDACJA "OLANDIA" Pruslin 5, 64 - 420 Kwilcz		
ADRES INWESTYCJI:	Pruslin, gm. Kwilcz, dz. nr ewid. 216/8		
ADRES OBIEKTU:	Władysławowo, gm. Wierzbinek, dz. nr ewid. 92		
SKALA:	NAZWA RYSUNKU: KOŁO PALECZNE - INWENTARYZACJA		
1 : 20	NR RYS. IN/16		
PROJEKTOWAŁ:	NR UPRAWNIENI:	PODPIS:	DATA:
mgr inż. arch. Filip Tomaszewski	13R-2541.01/04		1 2017 r.
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. Bogdan Tomaszewski	73/01/WVL	1 2017 r.

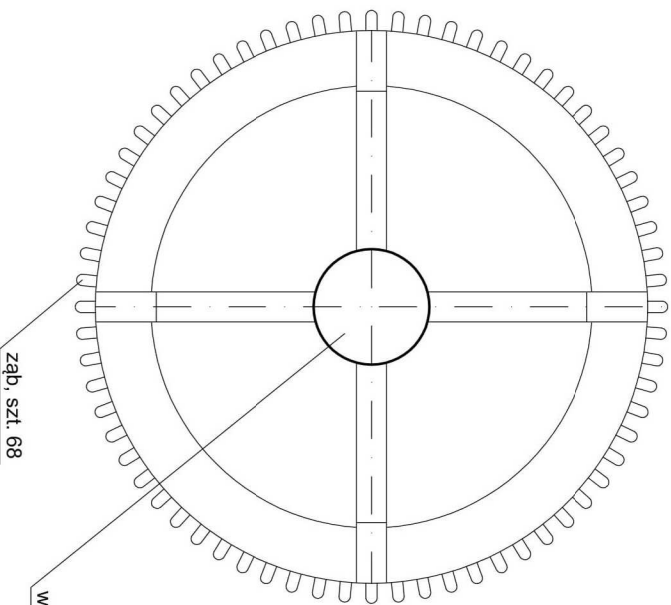
WIATRAK PALTRAK - WŁADYSŁAWOWO
 KOŁA ZĘBATE NA WALE PIONOWYM
 1:20

46

fol. 48, 53, 55

Koło zębate na wale pionowym - II kondygnacja
 - do napędu złożenia kamieni młyńskich

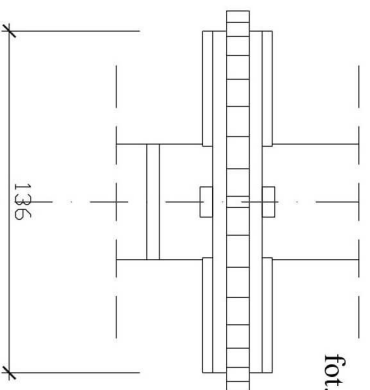

zęb, szt. 68

wal napędowy Ø 46

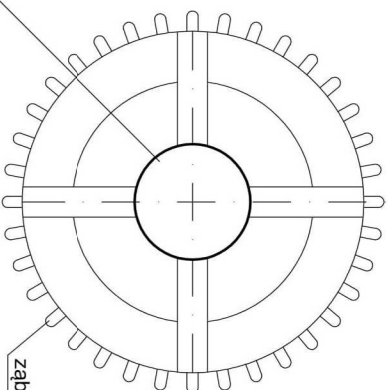
Koło pierwotnie współpracowało z cewią napędzającą złożenie kamieni młyńskich.
 Cewia Ø 55 cm, składała się z 14 "cewek".

136

fol. 65, 80, 87-89

Koło zębate na wale pionowym - III kondygnacja
 - współpracuje z kołem pałecznym

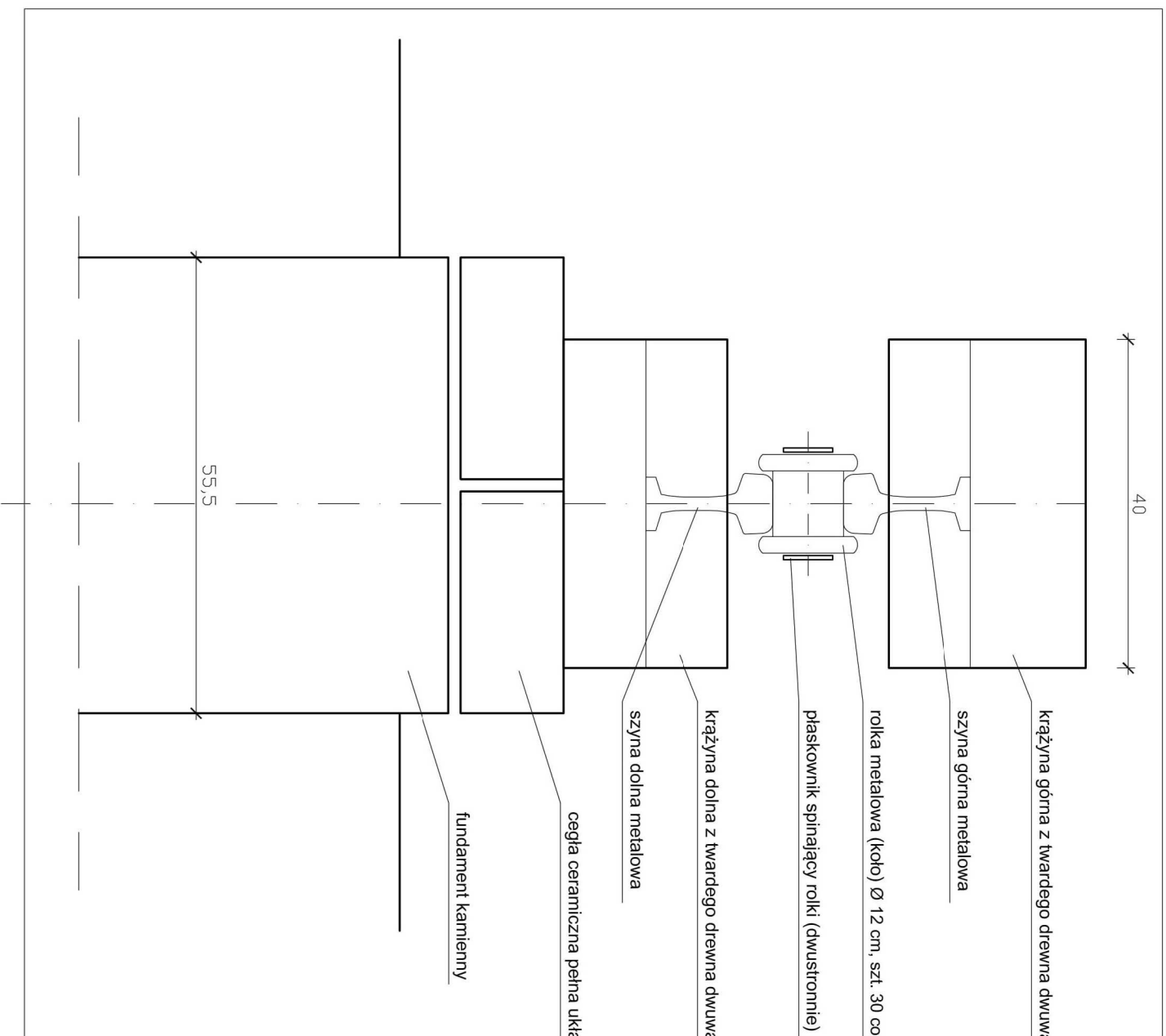

zęb, szt. 36

PROJEKT BUDOWLANY RELOKACJI (PRZENIESIENIA), REMONTU ORAZ CZĘŚCIOWEJ REKONSTRUKCJI WIATRAKA - PALTRAKA			
INWESTOR:	FUNDACJA "OLANDIA" Prusim 5, 64 - 420 Kwilcz		
ADRES INWESTYCJI:	Prusim, gm. Kwilcz, dz. nr ewid. 216/8		
ADRES OBIEKTU:	Władysławowo, gm. Wierzbinek, dz. nr ewid. 92		
SKALA:	NAZWA RYSUNKU:	NR RRS:	
1 : 20	KOŁA ZĘBATE NA WALE PIONOWYM - INWENTARYZACJA	IN/17	
PROJEKTOWAŁ:	NR UPRAWNIEN:	PODPIS:	DATA:
mgr inż. Bogdan Tomaszewski	13R-2541/01/04		1 2017 r.
PROJEKTOWAŁ:	73/01/WVL		1 2017 r.

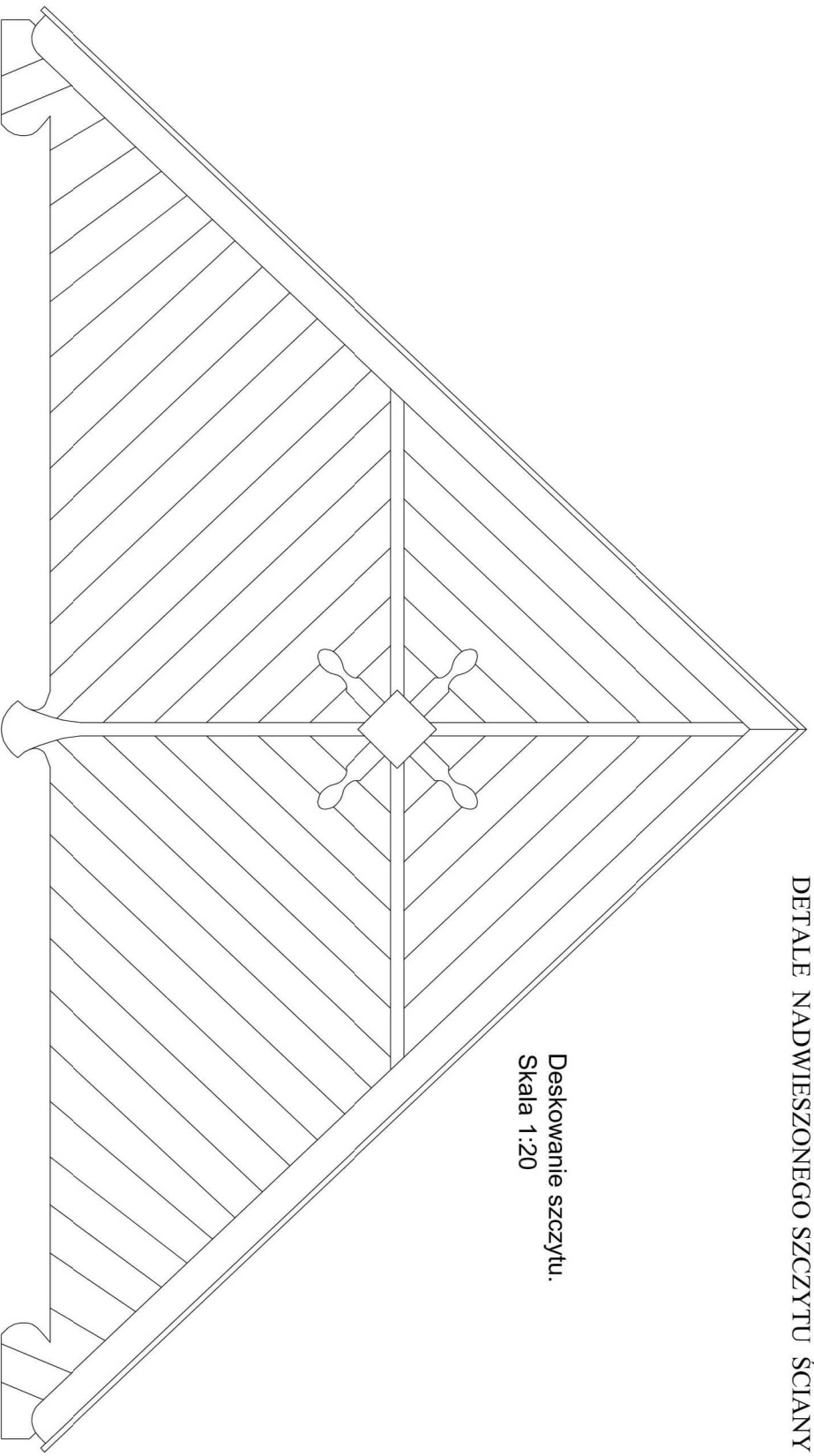
WIATRAK PALTRAK - WŁADYSŁAWOWO
DETAL ŁOŻYSKA KOŁOWEGO

1:5
fol. 16 - 21

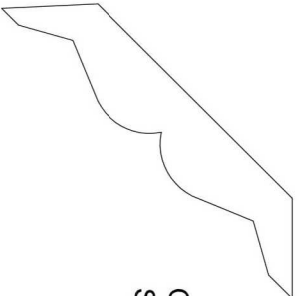
PROJEKT BUDOWLANY RELOKACJI (PRZENIESIENIA), REMONTU ORAZ CZĘŚCIOWEJ REKONSTRUKCJI WIATRAKA - PALTRAKA				
INWESTOR:	FUNDACJA "OLANDIA" Prusim 5, 64 - 420 Kwilcz			
ADRES INWESTYCJI:	Prusim, gm. Kwilcz, dz. nr ewid. 216/8			
ADRES OBIEKTU:	Władysławowo, gm. Wierzbinek, dz. nr ewid. 92			
SKALA:	NAZWA RYSUNKU: DETAL ŁOŻYSKA KOŁOWEGO - INWENTARYZACJA	NR RRS:	IN/18	
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Filip Tomaszewski	NR UPRAWNIENI:	PODPIS:	DATA:
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. Bogdan Tomaszewski	13R-254/LO/04/04		1 2017 r.
		73/01/W/EL		1 2017 r.

WIATRAK PALTRAK - WŁADYSŁAWOWO
DETAL NADWIESZONEGO SZCZYTU ŚCIANY TYLNEJ
1:20, 1:10

Deskowanie szczytu.
Skala 1:20

Ozdobny zastrzał podpierający szczyt.
Skala 1:10

PROJEKT BUDOWLANY			
RELOKACJI (PRZENIESIENIA), REMONTU			
ORAZ CZĘŚCIOWEJ REKONSTRUKCJI WIATRAKA - PALTRAKA			
INWESTOR:	FUNDACJA "OLANDIA" Prusim 5, 64 - 420 Kwilcz		
ADRES INWESTYCJI:	Prusim, gm. Kwilcz, dz. nr ewid. 216/8		
ADRES OBIEKTU:	Władysławowo, gm. Wierzbinek, dz. nr ewid. 92		
SKALA:	NAZWA RYSUNKU:	NR RRS:	
1 : 20	DETAL SZCZYTU ŚCIANY TYLNEJ	IN/19	
1 : 10	- INWENTARYZACJA		
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. arch. Filip Tomaszewski	NR UPRAWNIENI:	13R-2541.01/04
PROJEKTOWAŁ:	mgr inż. Bogdan Tomaszewski	PODPIS:	
			DATA:
			1 2017 r.
			1 2017 r.

Wiatrak paltrak – Władysławowo, gm. Wierzbinek, pow. Konin

Dokumentacja fotograficzna

Autorzy fotografii:

Radosław Nawrot – nr-y 1-7, 9-10, 12-14, 16, 19-20, 22-37, 39-83, 86-87, 91.

Filip Tomaszewski – nr-y 8, 11, 15, 17-18, 38.

Paul Groen – nr-y 21, 84-85, 88-90, 92.

Miejsca wykonania zdjęć zaznaczono na rzutach.

ELEWACJE:

1 – 4 – elewacja boczna – południowa;

5 – narożnik południowo – zachodni;

6 – elewacja boczna – południowa (dach);

7 – 9 – elewacja tylna – wschodnia;

10 – elewacja boczna – północna;

11 – elewacja boczna – północna – detal zastrzału podpierającego nadwieszony szczyt ściany tylnej;

12 – elewacje północna i zachodnia;

13 – elewacja „wietrzna” – zachodnia;

14 – elewacja „wietrzna” – zachodnia – widoczne dranice stanowiące dodatkowe poszycie ściany „wietrznej”, widoczna żeliwna głowica wału skrzydłowego;

15 – elewacja „wietrzna” – zachodnia: głowica wału skrzydłowego;

ŁOŻYSKO KOŁOWE BUDYNKU:

16, 17 – łożysko kołowe: cegła ułożona na rolkę na fundamencie kamiennym, drewniane krążyny dolna i górna, rolki metalowe połączone płaskownikiem; na pierwszym planie ściągi stalowy spinający słupy narożne konstrukcji ścian, u góry konstrukcja rusztu drewnianego;

18 – rolki metalowe łożyska pomiędzy prowadnicami;

19 – widok rusztu ułożonego na krążynie górnej łożyska;

20 – widok łożyska i rusztu od środka;

21 – główna belka rusztu (mącznica) obracająca się na pionowym słupie wkopanym w ziemię;

I KONDYGNACJA BUDYNKU:

- 22, 26 – widok na konstrukcję ściany bocznej, południowej, po prawej stronie widoczny słup, w którym zamocowana jest t.zw. „podelga” (belka umożliwiająca regulację wysokości górnego kamienia młyńskiego, na niej ułożyskowane jest dolne zakończenie wrzeciona)
- 23 – drugi słup, w którym zamocowana jest t.zw. „podelga”, u dołu na pierwszym planie po lewej stronie „podelga”;
- 24 – słup j.w., metalowe wrzeciono (na którym za pośrednictwem t.zw. „paprzycy” zawieszony jest górny kamień młyński), widok stropu nad parterem;
- 25 – słup, w którym zamocowana jest t.zw. „podelga” i jej połączenie z belkami stropowymi nad parterem;
- 27 – na pierwszym planie słupy, w których zamocowana jest t.zw. „podelga”, na dalszym planie konstrukcja ściany bocznej południowej i przedniej, zachodniej (po stronie której znajdowały się śmigi);
- 28 – na pierwszym planie połączenie słupa z „podelgą”, metalowe wrzeciono, na dalszym planie konstrukcja ściany zachodniej;
- 29 – widok na miejsce, w którym znajdował się mlewnik walcowy, po lewej stronie konstrukcja ściany zachodniej, na wprost konstrukcja ściany bocznej – północnej, u góry na pierwszym planie podciąg podpierający belki stropowe nad parterem;
- 30 – widok na narożnik południowo – wschodni, na pierwszym planie słup i podciąg podpierające strop nad parterem, na dalszym planie schody policzkowe;
- 31 - po lewej stronie konstrukcja ściany zachodniej, na wprost konstrukcja ściany bocznej – północnej, u góry na pierwszym planie podciąg podpierający belki stropowe nad parterem;
- 32 – widok na ścianę tylną – wschodnią, po lewej stronie słup i podciąg podpierające strop nad parterem, po prawej słup, w którym zamocowana jest t.zw. „podelga” oraz wrzeciono złożenia kamieni młyńskich;
- 33 – widok na ścianę tylną – wschodnią, po prawej stronie podciąg podpierający strop nad parterem, na wprost widoczne schody policzkowe;
- 34 – narożnik północno – zachodni, ubytek w podłodze I kondygnacji;
- 35 – ubytki w podłodze I kondygnacji wzdłuż ściany północnej;
- 36 – zniszczona podłoga I kondygnacji;
- 37 – narożnik północno – zachodni (miejsce, w którym znajdował się mlewnik walcowy), na pierwszym planie po prawej stronie widoczny podnośnik kubelkowy;
- 38 – relikty drzwi wejściowych o konstrukcji spongowej, na zawiasach pasowych kowalskiej roboty;

II KONDYGNACJA BUDYNKU:

39 – widok na konstrukcję ściany bocznej, południowej, po prawej stronie u dołu złożenie kamieni młyńskich;

40 – widok na konstrukcję ściany bocznej, południowej;

41 – widok na narożnik południowo – wschodni, po środku rura drewniana podnośnika kubelkowego;

42, 43 – widok na konstrukcję ściany tylnej – wschodniej, u góry po prawej stronie podciąg podtrzymujący strop nad II kondygnacją;

44 – widok na narożnik północno – wschodni;

45 – widok na konstrukcję ściany bocznej – północnej, na pierwszym planie po lewej stronie koło zębate napędzające złożenie kamieni młyńskich;

46 – widok na konstrukcję ściany bocznej – północnej;

47 – widok na konstrukcję ściany „wietrznej” – zachodniej, na pierwszym planie po lewej stronie koło zębate napędzające złożenie kamieni młyńskich, po prawej stronie widoczne dwie rury podnośnika kubelkowego;

48 – pionowy wał napędowy wraz kołem zębatym napędzającym złożenie kamieni młyńskich;

49, 50 – fragment stropu nad II kondygnacją;

51 – widok na konstrukcję ściany „wietrznej” – zachodniej, na pierwszym planie po prawej stronie koło zębate napędzające złożenie kamieni młyńskich, u góry widoczny podciąg podtrzymujący strop nad II kondygnacją (w podciągu widoczne gniazdo dla ułożyskowania wału napędzającego górny kamień młyński, t.zw. „sochy”);

52 – widok na konstrukcję ściany „wietrznej” – zachodniej, na pierwszym planie po prawej stronie koło zębate napędzające złożenie kamieni młyńskich, w głębi widoczny podnośnik kubelkowy;

53 – pionowy wał napędowy wraz kołem zębatym napędzającym złożenie kamieni młyńskich, po lewej stronie złożenie kamieni młyńskich francuskich;

54 – złożenie kamieni młyńskich francuskich;

55 – koło zębate napędzające złożenie kamieni młyńskich zamocowane na pionowym wale napędowym pod stropem nad II kondygnacją;

56 – narożnik północno – wschodni: schody policzkowe pomiędzy parterem, a II kondygnacją;

57 – na pierwszym planie podciąg podtrzymujący strop nad II kondygnacją (w podciągu widoczne gniazdo dla ułożyskowania wału napędzającego górny kamień młyński, t.zw. „sochy”), poniżej koło zębate napędzające złożenie kamieni młyńskich;

III KONDYGNACJA BUDYNKU:

- 58, 62 – widok na narożnik południowo – wschodni: na pierwszym planie wialnia zbożowa, dalej podnośnik kubelkowy z głowicą podnośnika, po prawej widoczna konstrukcja ściany bocznej – południowej;
- 59, 60 – widok na konstrukcję ściany bocznej – południowej, na pierwszym planie po prawej stronie koło zębate współpracujące z kołem pałecznym;
- 61 – fragment ściany południowej: elementy układu hamulcowego wiatraka – pionowy słup, t.zw. „biskup” oraz zamocowany w nim „dusiec”, ew. „dusielec”;
- 63 – widok na konstrukcję ściany tylnej – wschodniej, na pierwszym planie belka równoległa do oczepu ściany tylnej (pomiędzy tą belką, a oczepem ściany tylnej, na wymianach spoczywa tylne łożysko wału skrzydłowego, t.zw. „walniczka”);
- 64 – belki rozpięte pomiędzy oczepami ścian bocznych, na pierwszym planie belka równoległa do oczepu ściany tylnej (pomiędzy tą belką, a oczepem ściany tylnej, na wymianach spoczywa tylne łożysko wału skrzydłowego, t.zw. „walniczka”), po prawej stronie widoczna winda hamulcowa;
- 65 – koło pałeczne wiatraka osadzone na wale skrzydłowym, współpracujące z poziomym kołem zębatym zamocowanym na pionowym wale napędowym, na pierwszym planie widoczne belki rozpięte pomiędzy oczepami ścian bocznych, na kole pałecznym widoczne elementy układu hamulcowego („dusiec”, „bicycho” – element cierny na kole pałecznym);
- 66 – winda wiatrakowa do podnoszenia i opuszczania worków ze zbożem lub mąką;
- 67 – widok na konstrukcję dachu, na pierwszym planie belki rozpięte pomiędzy oczepami ścian bocznych;
- 68 – widok na konstrukcję ściany tylnej – wschodniej, po lewej stronie widoczna winda hamulcowa;
- 69 – widok na narożnik południowo – wschodni: na pierwszym planie wialnia zbożowa, dalej podnośnik kubelkowy z głowicą podnośnika, po lewej widoczna konstrukcja ściany tylnej – wschodniej z oknem o konstrukcji krosnowej;
- 70 – widok na konstrukcję ściany bocznej – północnej, na pierwszym planie po lewej stronie koło zębate współpracujące z kołem pałecznym, u dołu element układu hamulcowego – t.zw. „stawidło” lub „prasa” połączona z elementem ciernym na kole pałecznym, u góry widoczne belki rozpięte pomiędzy oczepami ścian bocznych;
- 71 – widok na konstrukcję ściany bocznej – północnej, winda hamulcowa do podnoszenia i opuszczania „stawidła”;
- 72 – widok na konstrukcję ściany bocznej – południowej, po prawej stronie element układu hamulcowego wiatraka – pionowy słup, t.zw. „biskup”;

73, 80 – odsiewacz graniasty z koszem zasypowym, u góry po lewej stronie widoczne połączenie współpracujących ze sobą koła pałeczowego i poziomego koła zębatego, w prawym dolnym narożniku widoczna głowica podnośnika kubelkowego;

74 – widok na narożnik południowo – wschodni: u dołu wialnia zbożowa, na lewo od wialni podnośnik kubelkowy z głowicą podnośnika;

75 – koło linowe na wale skrzydłowym (pierwszy plan) współpracujące z kołem linowym na wale windy wiatrakowej (dalszy plan);

76 – winda wiatrakowa do podnoszenia i opuszczania worków ze zbożem lub mąką;

77 – konstrukcja naczółka dachu od strony zachodniej („wietrznej”);

78 – narożnik południowo – wschodni: głowica podnośnika kubelkowego;

79 – koła pasowe i zębate napędzające odsiewacz graniasty;

81 – kosz zasypowy nad odsiewaczem graniastym;

82 – widok na belki rozpięte pomiędzy oczepami ścian bocznych, u góry widoczna winda wiatrakowa do podnoszenia i opuszczania worków ze zbożem lub mąką;

83 – połączenie współpracujących ze sobą koła pałeczowego i poziomego koła zębatego, na dalszym planie odsiewacz graniasty, po lewej stronie przy kole pałecznym fragment „dusielca”;

84 – połączenie „stawidła” z elementem ciernym na kole pałecznym, na dalszym planie widoczne przegubowe zamocowanie „stawidła” w słupie narożnym północno – zachodnim, po lewej stronie widoczne koła pasowe napędzające odsiewacz graniasty;

85 – fragment układu hamulcowego: połączenie pionowego słupa, t.zw. „biskupa” z „dusielcem” i elementem ciernym opinającym koło pałeczne (t.zw. „bicycho”);

86 – wał skrzydłowy i jego ułożyskowanie w ścianie „wietrznej” – zachodniej;

87, 88, 89 – koło pałeczne wiatraka osadzone na wale skrzydłowym, współpracujące z poziomym kołem zębatym zamocowanym na pionowym wale napędowym, w głębi odsiewacz graniasty;

90 – koło pałeczne wiatraka osadzone na wale skrzydłowym, u góry po lewej stronie widoczne zakończenie wału windy wiatrakowej;

91 – koło linowe na wale skrzydłowym napędzające windę wiatrakową;

92 – ułożyskowanie wału skrzydłowego w tylnej części wiatraka (koniec wału obraca się w „wałnicze” – belce opartej na dwóch wymianach leżących na oczepie ściany tylnej i drugiej belce równoległej do oczepu).

fot. nr 1

fot. nr 30

18/08/2007

fot. nr 54

18/08/2007

fot. nr 55

fot. nr 73

fot. nr 78

fot. nr 87

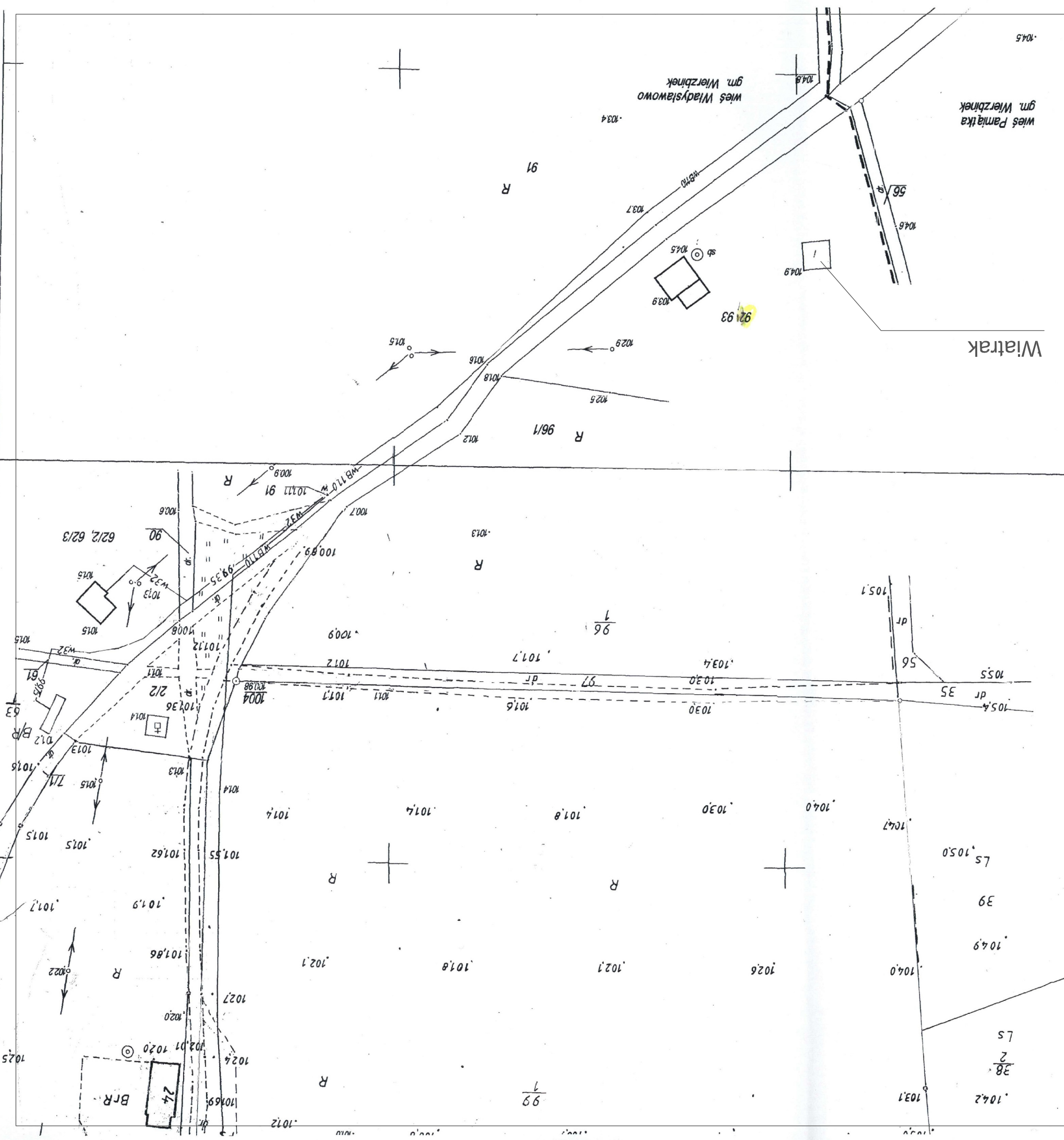
S-403/2017

2017-02-07
Danuta Studzińska
Powiatowy Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej
Z up. STAROSTY

STAROSTA KONIN
P.3010
Nie podlega opłacie skarbowej, na podstawie art. 3 Ustawy o opłacie skarbowej z 16 listopada 2006 r. (Dz.U. nr 225 poz.1635)

KOPIA
MAPY ZASADNICZEJ
o ograniczonej treści w zakresie przebiegu granic działek ewidencyjnych

MAPA INFORMACYJNA
Skala 1:1000
Pow. koniński
Miejsko-
Gmina/Miasto
Obwód
Wład. Gminny

Zgodnie z ustawą z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. z 2019 r. poz.1231) niniejsza dokumentacja jest prawie chroniona i jej jakiegokolwiek wykorzystanie jest możliwe – tak w części, jak i w całości – wyłącznie po uzyskaniu zgody jej autora.